

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

4 december 2020

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG ⁽¹⁾ 1

II Icke-lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2020/1829 av den 24 november 2020 om inlämning, på Europeiska unionens vägnar, av förslag till ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II och IX till Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall för övervägande vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens och om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det mötet när det gäller förslag från andra parter i den konventionen om ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II, VIII och IX till den konventionen 28
- ★ Rådets beslut (EU) 2020/1830 av den 27 november 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 40:e mötet i ständiga kommittén för konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen) 34
- ★ Rådets beslut (EU) 2020/1831 av den 30 november 2020 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det gemensamma råd som inrättats genom det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan, vad gäller anpassningen av vissa referenskvantiteter som anges i bilaga IV till det avtalet 36

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

Rättelser

- ★ Rättelse till rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt (EUT L 58, 27.2.2020) 38

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/1828

av den 25 november 2020

om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Globaliseringen och digitaliseringen har ökat risken för att ett stort antal konsumenter ska drabbas av samma olagliga metoder. Överträdelser av unionsrätten kan skada konsumenter. Utan effektiva medel för att få olagliga metoder att upphöra och för att gottgöra förluster för konsumenter försvagas konsumenternas förtroende för den inre marknaden.
- (2) Avsaknaden av effektiva medel för att säkerställa efterlevnaden av unionsrätt för konsumentskydd kan också leda till en snedvridning av den rättvisa konkurrensen mellan näringsidkare som begår överträdelser och näringsidkare som följer reglerna, vid antingen inhemsk eller gränsöverskridande verksamhet. Sådan snedvridning kan skapa hinder för en välfungerande inre marknad.
- (3) Enligt artikel 26.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster säkerställs. Den inre marknaden bör ge konsumenter ett mervärde i form av högre kvalitet, större variation, rimliga priser och höga säkerhetsstandarder för varor och tjänster, och därigenom främja en hög konsumentskyddsnivå.
- (4) Enligt artikel 169.1 och 169.2 a i EUF-fördraget ska unionen bidra till att uppnå en hög konsumentskyddsnivå genom åtgärder som beslutas enligt artikel 114 i EUF-fördraget. Enligt artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) ska en hög konsumentskyddsnivå tryggas i unionens politik.

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 461, 21.12.2018, s. 232.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 4 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG (*) gjorde det möjligt för godkända inrättningar att väcka grupptalan som främst syftar till att stoppa eller förbjuda överträdelser av unionsrätten som är skadliga för konsumenters kollektiva intressen. Det direktivet har dock visat sig otillräckligt för att hantera de utmaningar som rör tillämpningen av konsumenträtt. För att öka möjligheterna att avskräcka från olagliga metoder och minska skadan för konsumenter på en allt mer globaliserad och digitaliserad marknadsplats är det nödvändigt att stärka processuella mekanismer för skyddet av konsumenters kollektiva intressen så att även åtgärder för förbudsföreläggande liksom åtgärder för gottgörelse omfattas. Med hänsyn till det stora antal ändringar som krävs är det lämpligt att upphäva direktiv 2009/22/EG och ersätta det med det här direktivet.
- (6) Processuella mekanismer för grupptalan, både om åtgärder för förbudsföreläggande och åtgärder för gottgörelse, är olikartade inom unionen och innebär olika skyddsnivåer för konsumenter. Dessutom saknar vissa medlemsstater för närvarande helt processuella mekanismer för grupptalan om åtgärder för gottgörelse. Den situationen försvagar konsumenternas och företagets förtroende för den inre marknaden och deras förmåga att agera på den inre marknaden. Den snedvrider konkurrensen och hindrar en effektiv tillämpning av unionsrätten på konsumentskyddsområdet.
- (7) Detta direktiv syftar därför till att säkerställa att det på unionsnivå och nationell nivå finns minst en ändamålsenlig och effektiv processuell mekanism för grupptalan om åtgärder för förbudsföreläggande och om åtgärder för gottgörelse tillgänglig för konsumenter i alla medlemsstater. Förekomsten av minst en sådan processuell mekanism för grupptalan skulle stärka konsumenternas förtroende, stärka konsumenternas egenmakt så att de kan utöva sina rättigheter, bidra till rättvisare konkurrens och skapa lika villkor för näringsidkare som är verksamma på den inre marknaden.
- (8) Syftet med detta direktiv är att bidra till att den inre marknaden fungerar väl och till att uppnå en hög konsumentskyddsnivå genom att göra det möjligt för godkända enheter som företräder konsumenters kollektiva intressen att väcka grupptalan både om åtgärder för förbudsföreläggande och åtgärder för gottgörelse mot näringsidkare som överträder bestämmelser i unionsrätten. Dessa godkända enheter bör kunna ansöka om att sådant agerande som utgör en överträdelse ska upphöra eller förbjudas samt om gottgörelse, enligt vad som är lämpligt och tillgängligt enligt unionsrätten eller nationell rätt, såsom ersättning, reparation eller prisavdrag.
- (9) En grupptalan bör erbjuda ett ändamålsenligt och effektivt sätt att skydda konsumenters kollektiva intressen. Den bör göra det möjligt för godkända enheter att vidta åtgärder för att säkerställa att näringsidkare efterlever relevanta bestämmelser i unionsrätten och överbygga de hinder som konsumenter stöter på inom ramen för individuell talan, till exempel osäkerhet om sina rättigheter och om vilka processuella mekanismer som är tillgängliga, psykologisk ovilja att väcka talan och den negativa balansen mellan de förväntade kostnaderna jämfört med fördelarna med den individuella talan.
- (10) Det är viktigt att säkerställa den nödvändiga balansen mellan att förbättra konsumenters tillgång till rättslig prövning och tillhandahålla lämpliga skyddsmekanismer för näringsidkare för att undvika rättegångsmissbruk som på ett otillbörligt sätt skulle hindra företagets förmåga att verka på den inre marknaden. För att förhindra missbruk av grupptalan bör utdelandet av straffskadestånd undvikas, och regler om vissa förfarandenaspekter, såsom utseendet och finansieringen av godkända enheter, bör fastställas.
- (11) Detta direktiv bör inte ersätta befintliga nationella processuella mekanismer som skyddar konsumenters kollektiva eller individuella intressen. Med beaktande av deras rättsliga traditioner bör det överlåtas på medlemsstaterna att avgöra huruvida de ska utforma den processuella mekanism för grupptalan som krävs enligt detta direktiv som en del av en befintlig eller som en del av en ny processuell mekanism för kollektiva åtgärder för förbudsföreläggande eller åtgärder för gottgörelse, eller som en separat processuell mekanism, förutsatt att minst en nationell processuell mekanism för grupptalan är förenlig med detta direktiv. Detta direktiv bör exempelvis inte förhindra att medlemsstater antar lagstiftning om talan som syftar till att ansöka om bekräftelsebeslut vid en domstol eller administrativ myndighet även om det i detta direktiv inte fastställs några regler om sådan talan. Om det finns processuella mekanismer på nationell nivå utöver den processuella mekanism som krävs enligt detta direktiv bör den godkända enheten kunna välja vilken processuell mekanism som ska användas.
- (12) I enlighet med principen om processrättslig autonomi bör detta direktiv inte innehålla bestämmelser om varje aspekt av förfarandet vid grupptalan. Det är följaktligen medlemsstaternas sak att fastställa regler om exempelvis tillåtlighet, bevis eller vilka möjligheter till överklagande som är tillämpliga vid grupptalan. Det bör till exempel vara medlemsstaterna som beslutar vilken grad av likhet mellan enskilda anspråk som krävs eller det lägsta antal

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

konsumenter som ska omfattas av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse för att ett ärende ska tas upp till prövning som grupptalan. Sådana nationella regler bör inte hindra att den processuella mekanismen för grupptalan som krävs enligt detta direktiv fungerar effektivt. I enlighet med principen om icke-diskriminering bör de tillåtlighetskrav som är tillämpliga på specifika gränsöverskridande grupptalan inte skilja sig från dem som tillämpas på specifika inhemska grupptalan. Ett beslut om att en grupptalan inte kan tas upp till prövning bör inte påverka rättigheterna för de konsumenter som berörs av talan.

- (13) Tillämpningsområdet för detta direktiv bör återspegla den senaste utvecklingen på konsumentskyddsområdet. Eftersom konsumenter nu är verksamma på en större och alltmer digitaliserad marknadsplats krävs det, för att en hög konsumentskyddsnivå ska uppnås, att områden såsom dataskydd, finansiella tjänster, resor och turism, energi och telekommunikationer omfattas av direktivet, utöver allmän konsumenträtt. Eftersom konsumenters efterfrågan på finansiella tjänster och investeringstjänster ökar är det särskilt viktigt att förbättra tillämpningen av konsumenträtten inom dessa områden. Konsumentmarknaden har också utvecklats på området för digitala tjänster, och det finns ett ökat behov av en effektivare tillämpning av konsumenträtten, inbegripet vad gäller dataskydd.
- (14) Detta direktiv bör omfatta överträdelse av de unionsrättsliga bestämmelser som avses i bilaga I i den mån de bestämmelserna skyddar konsumenters intressen, oavsett om dessa konsumenter betecknas som konsumenter, resenärer, användare, kunder, icke-professionella investerare, icke-professionella kunder, registrerade eller något annat. Detta direktiv bör dock endast skydda intressena för fysiska personer som har skadats eller som kan skadas av dessa överträdelse om dessa personer är konsumenter enligt detta direktiv. Överträdelse som skadar fysiska personer som anses vara näringsidkare enligt detta direktiv bör inte omfattas av det.
- (15) Detta direktiv bör inte påverka de rättsakter som förtecknas i bilaga I och bör därför inte ändra eller utvidga de definitioner som fastställs i dessa rättsakter eller ersätta eventuella efterlevnadsmekanismer som dessa rättsakter skulle kunna innehålla. Exempelvis kan de efterlevnadsmekanismer som föreskrivs i eller grundar sig på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽³⁾ i tillämpliga fall fortfarande användas för att skydda konsumenternas kollektiva intressen.
- (16) För att undvika tvivel bör tillämpningsområdet för detta direktiv fastställas så noggrant som möjligt i bilaga I. När de rättsakter som förtecknas i bilaga I innehåller bestämmelser som inte rör konsumentskydd bör det i bilaga I hänvisas till de specifika bestämmelser som skyddar konsumenters intressen. Sådana hänvisningar är inte alltid genomförbara på grund av vissa rättsakters struktur, särskilt när det gäller området för finansiella tjänster, inbegripet området för investeringstjänster.
- (17) För att säkerställa lämpliga motåtgärder vid överträdelse av unionsrätten, vilka utvecklas snabbt både till form och omfattning, bör lagstiftaren, varje gång som en ny unionsakt som är relevant för skyddet av konsumenternas kollektiva intressen antas, överväga huruvida bilaga I bör ändras för att den nya unionsakten ska omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (18) Medlemsstaterna bör förbli behöriga att göra bestämmelserna i detta direktiv tillämpliga på områden som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. Medlemsstaterna bör exempelvis ha möjlighet att behålla eller införa nationell lagstiftning som motsvarar bestämmelserna i detta direktiv med avseende på tvister som inte omfattas av tillämpningsområdet för bilaga I.
- (19) Eftersom både rättsliga förfaranden och administrativa förfaranden på ett ändamålsenligt och effektivt sätt skulle kunna bidra till att skydda konsumenters kollektiva intressen är det upp till medlemsstaterna att avgöra huruvida en grupptalan kan väckas i rättsliga förfaranden, administrativa förfaranden, eller båda dessa, beroende på det berörda rättsområdet eller den berörda ekonomiska sektorn. Detta bör inte påverka rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan, enligt vilken medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter och näringsidkare har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, mot administrativa beslut som fattas med stöd av nationella bestämmelser som införlivar detta direktiv. Detta bör inbegripa en möjlighet för en part i en talan att erhålla ett beslut om att skjuta upp verkställigheten av det ifrågasatta beslutet i enlighet med nationell rätt.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (20) På grundval av direktiv 2009/22/EG bör detta direktiv omfatta både inhemska och gränsöverskridande överträdelse, särskilt när konsumenter som påverkas av en överträdelse vistas i andra medlemsstater än den medlemsstat där den näringsidkare som begått överträdelsen är etablerad. Det bör också omfatta överträdelse som har upphört innan grupptalan har väckts eller avslutats, eftersom det fortfarande kan vara nödvändigt att förhindra en upprepning av handlandet genom att förbjuda det, fastställa att ett visst handlande utgjort en överträdelse eller underlätta för konsumenter att erhålla gottgörelse.
- (21) Detta direktiv bör varken påverka tillämpningen av internationellt privaträttsliga regler om behörighet, om erkännande och verkställighet av domar eller om tillämplig rätt, eller fastställa sådana regler. Befintliga unionsrättsliga instrument bör vara tillämpliga på den processuella mekanism för grupptalan som krävs enligt detta direktiv. I synnerhet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽⁸⁾ tillämpas på den processuella mekanism för grupptalan som krävs enligt detta direktiv.
- (22) Det bör noteras att förordning (EU) nr 1215/2012 inte omfattar administrativa myndigheters behörighet eller erkännande eller verkställighet av sådana myndigheters beslut. Sådana frågor bör vara en fråga för nationell rätt.
- (23) När så är lämpligt skulle det, i enlighet med regler om internationell privaträtt, kunna vara möjligt för en godkänd enhet att väcka grupptalan i den medlemsstat där den har utsetts samt i en annan medlemsstat. Med utgångspunkt i direktiv 2009/22/EG bör det i detta direktiv göras åtskillnad mellan dessa två typer av grupptalan. När en godkänd enhet väcker grupptalan i en annan medlemsstat än den där den har utsetts bör denna grupptalan betraktas som en gränsöverskridande grupptalan. När en godkänd enhet väcker grupptalan i den medlemsstat i vilken den utsetts bör denna grupptalan betraktas som en inhemsk grupptalan, även om denna grupptalan väcks mot en näringsidkare med hemvist i en annan medlemsstat och även om konsumenter från flera medlemsstater företräds inom ramen för denna grupptalan. Den medlemsstat där grupptalan väcks bör vara det avgörande kriteriet för att bestämma vilken typ av grupptalan som har väckts. Därför bör en inhemsk grupptalan inte kunna bli en gränsöverskridande grupptalan under förfarandets gång, eller tvärtom.
- (24) I synnerhet bör konsumentorganisationer spela en aktiv roll när det gäller att säkerställa att relevanta bestämmelser i unionsrätten efterlevs. De bör alla betraktas som väl lämpade att ansöka om status som godkänd enhet i enlighet med nationell rätt. Beroende på nationella rättsliga traditioner skulle offentliga organ också kunna spela en aktiv roll när det gäller att säkerställa att relevanta bestämmelser i unionsrätten efterlevs genom att väcka grupptalan enligt detta direktiv.
- (25) Vad gäller gränsöverskridande grupptalan bör godkända enheter omfattas av samma kriterier för utseende i hela unionen. I synnerhet bör de vara juridiska personer som inrättats på vederbörligt sätt i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat där de har utsetts, ha en viss grad av stabilitet och nivå av verksamhet riktad till allmänheten, vara av icke-vinstdrivande natur och ha ett legitimt intresse, mot bakgrund av sitt stadgeenliga syfte, av att skydda konsumenters intressen, enligt vad som föreskrivs i unionsrätten. Godkända enheter bör inte vara föremål för insolvensförfaranden eller ha förklarats insolventa. De bör vara oberoende och bör inte påverkas av personer som inte är konsumenter som har ett ekonomiskt intresse av att väcka grupptalan, och i synnerhet inte av näringsidkare eller hedgefonder, inbegripet vid finansiering från tredje parter. Godkända enheter bör ha fastställt förfaranden som förhindrar såväl sådant inflytande som för att förebygga intressekonflikter mellan dem själva, finansörerna och konsumenters intressen. De bör på lämpligt sätt, på ett enkelt och begripligt språk, och särskilt på sina webbplatser, offentliggöra information som visar att de uppfyller kriterierna för att utses till godkänd enhet samt allmän information om källorna till deras finansiering i allmänhet samt om sin organisations-, lednings- och medlemskapsstruktur, sitt stadgeenliga syfte och sin verksamhet.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (26) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fritt fastställa kriterierna för utseende av godkända enheter för inhemsk gruppitalan i enlighet med nationell rätt. Medlemsstaterna bör dock även kunna tillämpa de kriterier för utseende som fastställs i detta direktiv för utseende av godkända enheter för gränsöverskridande gruppitalan vad gäller godkända enheter som endast utsetts med avseende på inhemsk gruppitalan.
- (27) Kriterier som gäller för utseende av godkända enheter vid inhemsk eller gränsöverskridande gruppitalan bör inte hindra att gruppitalan fungerar effektivt enligt vad som föreskrivs i detta direktiv.
- (28) Medlemsstaterna bör kunna utse godkända enheter i förväg för ändamålet att väcka gruppitalan. Detta direktiv bör inte uppmana medlemsstaterna att göra det möjligt att utse godkända enheter på ad hoc-basis. Vad gäller inhemsk gruppitalan bör medlemsstaterna emellertid även eller som alternativ kunna utse godkända enheter på ad hoc-basis för en specifik inhemsk gruppitalan. Den domstol eller administrativa myndighet vid vilken talan väckts bör kunna utse sådana enheter, inbegripet och i tillämpliga fall genom godtagande. Vid gränsöverskridande gruppitalan behövs emellertid gemensamma skyddsmekanismer. Därför bör godkända enheter som har utsetts på ad hoc-basis inte få väcka gränsöverskridande gruppitalan.
- (29) Det bör vara upp till den utseende medlemsstaten att säkerställa att en enhet uppfyller kriterierna för att utses till godkänd enhet för gränsöverskridande gruppitalan, bedöma huruvida den godkända enheten fortfarande uppfyller kriterierna för utseende och vid behov återkalla utseendet av den godkända enheten. Medlemsstaterna bör åtminstone vart femte år bedöma huruvida godkända enheter fortfarande uppfyller kriterierna för utseende.
- (30) Vid frågor om huruvida en godkänd enhet uppfyller kriterierna för utseende bör den medlemsstat som utsåg den godkända enheten undersöka saken och, om så är lämpligt, återkalla utseendet av den godkända enheten. Medlemsstaterna bör utse nationella kontaktpunkter för översändande och mottagande av förfrågningar om undersökningar.
- (31) Medlemsstaterna bör säkerställa att godkända enheter som har utsetts för gränsöverskridande gruppitalan i en annan medlemsstat kan väcka sådan gruppitalan vid deras domstolar eller administrativa myndigheter. Vidare bör godkända enheter från olika medlemsstater kunna ansluta sig till en och samma gruppitalan vid ett enda forum, med förbehåll för relevanta regler om behörighet. Detta bör inte påverka rätten för den domstol eller administrativa myndighet vid vilken talan väckts att undersöka om det är lämpligt att pröva denna gruppitalan som en och samma gruppitalan.
- (32) Det ömsesidiga erkännandet av att godkända enheter som utsetts för gränsöverskridande gruppitalan har talerätt bör säkerställas. Dessa godkända enheters identitet bör meddelas kommissionen, och kommissionen bör sammanställa en förteckning över dessa godkända enheter och offentliggöra den förteckningen. Att den godkända enhet som väcker gruppitalan återfinns på förteckningen bör utgöra bevis på dess talerätt. Detta bör inte påverka rätten för domstolen eller den administrativa myndigheten att granska huruvida den godkända enhetens stadgeenliga syfte berättigar att den väcker talan i ett specifikt ärende.
- (33) Åtgärder för förbudsföreläggande syftar till att skydda konsumenters kollektiva intressen oavsett om någon faktisk förlust eller skada har åsamkats enskilda konsumenter. Åtgärder för förbudsföreläggande kan innebära krav på att näringsidkare vidtar specifika åtgärder, såsom att tillhandahålla konsumenter information som tidigare har utelämnats i strid med en lagstadgad skyldighet. Ett beslut om åtgärder för förbudsföreläggande bör inte vara beroende av huruvida handlandet var uppsåtligt eller oaktsamt.
- (34) När den godkända enheten väcker gruppitalan bör den lämna tillräckliga uppgifter om de konsumenter som berörs av gruppitalan till domstolen eller den administrativa myndigheten. De uppgifterna bör ge domstolen eller den administrativa myndigheten möjlighet att fastställa om den har behörighet och fastställa tillämplig rätt. Vid talan om skadeståndsgrundande händelse skulle denna skyldighet innebära att domstolen eller den administrativa myndigheten informeras om den plats där den skada som drabbar konsumenterna inträffade eller kan inträffa. Detaljnivån i de uppgifter som krävs skulle kunna variera beroende på den åtgärd som den godkända enheten ansöker om och huruvida en mekanism för deltagande eller för icke-deltagande är tillämplig. När gruppitalan om åtgärder för förbudsföreläggande väcks skulle dessutom ett eventuellt uppskjutande eller avbrytande av preskriptionsfrister som är tillämpliga på efterföljande anspråk om gottgörelse kräva att den godkända enheten lämnar tillräckliga uppgifter om den grupp av konsumenter som berörs av gruppitalan.

- (35) Medlemsstaterna bör säkerställa att godkända enheter kan ansöka om åtgärder för förbuds föreläggande och åtgärder för gottgörelse. Medlemsstaterna bör, för att säkerställa processeffektiviteten vid grupptalan, kunna besluta att godkända enheter får ansöka om åtgärder för förbuds föreläggande och åtgärder för gottgörelse inom ramen för en och samma grupptalan eller inom ramen för separata grupptalan. När det gäller åtgärder som begärs inom ramen för en och samma grupptalan bör godkända enheter ha möjlighet att ansöka om alla relevanta åtgärder vid tiden för grupptalans väckande eller att först ansöka om relevanta åtgärder för förbuds föreläggande och därefter, om så är lämpligt, ansöka om åtgärder för gottgörelse.
- (36) En godkänd enhet som väcker grupptalan enligt detta direktiv bör ansöka om relevanta åtgärder, inbegripet åtgärder för gottgörelse, till förmån för de konsumenterna som påverkas av en överträdelse och för deras räkning. Den godkända enheten bör ha de processuella rättigheter och skyldigheter som käranden i förfarandet har. Medlemsstaterna bör ha rätt att ge enskilda konsumenterna som berörs av grupptalan vissa rättigheter inom ramen för grupptalan, men dessa individuella konsumenterna bör inte vara käranden i förfarandet. Enskilda konsumenterna bör inte i något fall kunna ingripa i de beslut i procedurfrågor som fattas av de godkända enheterna, enskilt begära bevis inom ramen för förfarandet eller enskilt överklaga beslut i procedurfrågor av den domstol eller administrativa myndighet vid vilken grupptalan väcks. Enskilda konsumenterna bör inte heller ha processuella skyldigheter inom ramen för grupptalan eller bära kostnaderna för förfarandet, utom under exceptionella omständigheter.
- (37) De konsumenterna som berörs av en grupptalan bör dock ha rätt att dra nytta av den grupptalan. Vid grupptalan om åtgärder för gottgörelse bör fördelarna utgöras av avhjälpande åtgärder, såsom ersättning, reparation, byte, prisavdrag, hävande av avtal eller återbetalning av det erlagda priset. Vid grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande skulle fördelen för de berörda konsumenterna vara att det handlande som utgör en överträdelse upphör eller förbjuds.
- (38) Vid grupptalan om åtgärder för gottgörelse bör den förlorande parten betala de kostnader för förfarandet som uppkommit för den vinnande parten, i enlighet med de villkor och undantag som föreskrivs i nationell rätt. Domstolen eller den administrativa myndigheten bör dock inte ålägga den förlorande parten att betala kostnaderna i den utsträckning som dessa kostnader uppkommit i onödan. Enskilda konsumenterna som berörs av en grupptalan bör inte betala kostnaderna för förfarandet. Under exceptionella omständigheter bör det dock vara möjligt att ålägga enskilda konsumenterna som berörs av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse att betala de kostnader för förfarandet som uppkommit till följd av dessa enskilda konsumenternas avsiktliga eller vårdslösa beteende, till exempel en förlängning av förfarandet på grund av rättsstridigt beteende. Kostnaderna för förfarandet bör till exempel omfatta kostnader som uppstår till följd av att endera parten företräddes av en jurist eller annan rättstillämpare eller kostnader som uppstår till följd av delgivning eller översättning av handlingar.
- (39) För att undvika rättegångsmissbruk bör medlemsstaterna anta nya regler eller tillämpa befintliga regler enligt nationell rätt så att domstolen eller den administrativa myndigheten kan fatta beslut om att ogilla uppenbart ogrundade ärenden så snart domstolen eller den administrativa myndigheten har mottagit de uppgifter som krävs för att motivera beslutet. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att införa särskilda regler för grupptalan och bör kunna tillämpa allmänna processrättsliga regler, om dessa regler uppfyller målet att undvika rättegångsmissbruk.
- (40) Åtgärder för förbuds föreläggande bör omfatta slutliga och provisoriska åtgärder. Provisoriska åtgärder skulle kunna omfatta interimistiska åtgärder, försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder för att få ett pågående handlande att upphöra eller för att förbjuda ett handlande som ännu inte har ägt rum, men där det finns en risk för att det skulle orsaka allvarlig eller oåterkallelig skada för konsumenterna. Åtgärder för förbuds föreläggande skulle också kunna omfatta åtgärder som förklarar att ett visst handlande utgör en överträdelse, i fall där handlandet upphörde innan grupptalan väcktes men där det fortfarande finns ett behov av att fastställa att handlandet utgjorde en överträdelse, till exempel för att underlätta uppföljningsåtgärder för åtgärder för gottgörelse. Åtgärder för förbuds föreläggande skulle dessutom kunna utgöras av en skyldighet för den näringsidkaren som gjort sig skyldig till överträdelsen att helt eller delvis offentliggöra det beslut som har fattats av domstolen eller den administrativa myndigheten om åtgärden i sådan form som anses lämplig, eller att offentliggöra ett beriktigande.
- (41) Medlemsstaterna bör på grundval av direktiv 2009/22/EG kunna kräva att en godkänd enhet som avser att väcka grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande på förhand samråder med den berörda näringsidkaren, så att denne får möjlighet att upphöra med den överträdelse som skulle vara föremålet för grupptalan. Medlemsstaterna

bör kunna kräva att detta föregående samråd sker tillsammans med ett oberoende offentligt organ, som de utser. Om medlemsstaterna har bestämt att föregående samråd ska äga rum bör en frist om två veckor sättas ut från det att begäran om samråd tagits emot, och om överträdelsen inte har upphört inom fristen, bör sökanden ha rätt att omedelbart väcka grupptalan om en åtgärd för förbuds föreläggande vid den behöriga domstolen eller administrativa myndigheten. Sådana krav skulle kunna tillämpas även på grupptalan om åtgärder för gottgörelse, i enlighet med nationell rätt.

- (42) Detta direktiv bör föreskriva en processuell mekanism som inte påverkar de regler som fastställer konsumenters materiella rätt till avtalsenliga och utomobligatoriska avhjälpande åtgärder om deras intressen har skadats genom en överträdelse, såsom rätten till skadestånd, hävande av avtal, återbetalning, byte, reparation eller prisavdrag, beroende på vad som är lämpligt och på det sätt som är möjligt enligt unionsrätten eller nationell rätt. En grupptalan om åtgärder för gottgörelse enligt detta direktiv bör endast kunna väckas om unionsrätten eller nationell rätt föreskriver sådana materiella rättigheter. Detta direktiv bör inte göra det möjligt att ålägga den näringsidkare som gjort sig skyldig till överträdelsen straffskadestånd, i enlighet med nationell rätt.
- (43) Konsumenter som berörs av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse bör, efter att grupptalan väckts, ha tillräckliga möjligheter att uttrycka om de önskar företrädas av den godkända enheten i den specifika grupptalan eller inte och om de önskar dra nytta av relevanta resultat av den grupptalan eller inte. För att på bästa sätt ta hänsyn till sina rättsliga traditioner bör medlemsstaterna föreskriva en mekanism för deltagande eller en mekanism för icke-deltagande, eller en kombination av båda dessa. I en mekanism för deltagande bör konsumenter vara skyldiga att uttryckligen uttrycka sin önskan att företrädas av den godkända enheten inom ramen för grupptalan om åtgärder för gottgörelse. I en mekanism för icke-deltagande bör konsumenterna vara skyldiga att uttryckligen uttrycka sin önskan att inte företrädas av den godkända enheten inom ramen för grupptalan om åtgärder för gottgörelse. Medlemsstaterna bör kunna bestämma i vilket skede av förfarandet som enskilda konsumenter kan utöva rätten att delta eller inte delta i en grupptalan.
- (44) Medlemsstater som föreskriver en mekanism för deltagande bör kunna kräva att vissa konsumenter ska välja att delta i grupptalan om åtgärder för gottgörelse innan grupptalan väcks, förutsatt att andra konsumenter också har möjlighet att välja att delta efter det att grupptalan har väckts.
- (45) För att säkerställa sund rättskipning och undvika oförenliga domar bör emellertid en mekanism för deltagande krävas avseende grupptalan om åtgärder för gottgörelse när de konsumenter som berörs av överträdelsen inte har sin stadigvarande bosättning i medlemsstaten för den domstol eller administrativa myndighet vid vilken grupptalan väcks. I sådana situationer bör konsumenterna vara skyldiga att uttryckligen uttrycka sin önskan att företrädas i denna grupptalan för att resultatet av grupptalan ska vara bindande för dem.
- (46) Om konsumenter uttryckligen eller underförstått uttrycker sin önskan att företrädas av en godkänd enhet inom ramen för en grupptalan om åtgärder för gottgörelse bör de, oavsett om grupptalan väcks inom ramen för en mekanism för deltagande eller en mekanism för icke-deltagande, inte längre kunna företrädas i andra grupptalan rörande samma sak och mot samma näringsidkare eller väcka individuell talan rörande samma sak och mot samma näringsidkare. Detta bör dock inte gälla om en konsument som uttryckligen eller underförstått har uttryckt sin önskan att företrädas inom ramen för en grupptalan om åtgärder för gottgörelse senare väljer att inte delta i denna grupptalan i enlighet med nationell rätt, till exempel om en konsument senare vägrar att bli bunden av en förlikning.
- (47) Av skyndsamhets- och effektivitetsskäl bör medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, även kunna ge konsumenter möjlighet att direkt dra nytta av en åtgärd för gottgörelse efter det att den har utfärdats, utan krav avseende föregående deltagande i grupptalan.
- (48) Medlemsstaterna bör fastställa regler för samordning av grupptalan, individuell talan som väcks av konsumenter och annan talan som avser skydd av konsumenters individuella och kollektiva intressen enligt unionsrätten och nationell rätt. Åtgärder för förbuds föreläggande som utfärdats enligt detta direktiv bör inte påverka individuella talan om åtgärder för gottgörelse som väckts av konsumenter som lidit skada på grund av det handlande som är föremål för åtgärderna för förbuds föreläggande.
- (49) Medlemsstaterna bör kräva att godkända enheter ska tillhandahålla tillräcklig information till stöd för grupptalan om åtgärder för gottgörelse, inbegripet en beskrivning av den grupp konsumenter som berörs av överträdelsen och de sakfrågor och rättsliga frågor som grupptalan ska behandla. Den godkända enheten bör inte vara skyldig att individuellt identifiera varje konsument som berörs av grupptalan för att inleda grupptalan. Vid grupptalan om åtgärder för gottgörelse bör domstolen eller den administrativa myndigheten så tidigt som möjligt i förfarandet kontrollera huruvida ärendet lämpar sig för att väckas som grupptalan, med hänsyn till överträdelsens art och karaktären av de skador som åsamkats de berörda konsumenterna.

- (50) Åtgärder för gottgörelse bör identifiera de enskilda konsumenterna, eller åtminstone beskriva den konsumentgrupp som har rätt till de avhjälpande åtgärder som erbjuds genom dessa åtgärder för gottgörelse, och, i tillämpliga fall, ange kvantifieringsmetoden för skador och de relevanta steg som konsumenterna och näringsidkarna ska ta för genomförande av de avhjälpande åtgärderna. Konsumenterna som har rätt till avhjälpande åtgärder bör kunna dra nytta av dessa avhjälpande åtgärder utan att behöva inleda separata förfaranden. Till exempel innebär ett krav på separat förfarande en skyldighet för konsumenten att väcka individuell talan vid en domstol eller administrativ myndighet om kvantifiering av skadan. Däremot bör det vara möjligt enligt detta direktiv att kräva att en konsument, för att erhålla sina avhjälpande åtgärder, ska ta vissa steg, såsom att ge sig till känna hos en enhet som ansvarar för att åtgärden för gottgörelse verkställs.
- (51) Medlemsstaterna bör fastställa eller behålla regler om tidsfrister, såsom preskriptionsfrister eller andra tidsfrister för att enskilda konsumenterna ska kunna utöva sin rätt att dra nytta av åtgärderna för gottgörelse. Medlemsstaterna bör kunna fastställa regler om användningen av utestående medel för gottgörelse som inte utnyttjades inom de fastställda tidsfristerna.
- (52) Godkända enheter bör inför domstolar eller administrativa myndigheter vara fullständigt transparenta vad gäller källan till finansieringen av deras verksamheter i allmänhet och vad gäller källan till de medel som stödjer en specifik grupp talan om åtgärder för gottgörelse. Detta är nödvändigt för att domstolar eller administrativa myndigheter ska kunna bedöma om finansieringen från tredje part, i den utsträckning sådan är tillåten enligt nationell rätt, uppfyller de villkor som föreskrivs i detta direktiv, om det föreligger en intressekonflikt mellan tredjepartsfinansieraren och den godkända enheten som utgör en risk för rättegångsmissbruk, och om finansieringen från en tredje part som har ett ekonomiskt intresse i väckandet av grupp talan om åtgärder för gottgörelse eller i resultatet av den skulle innebära att grupp talan avviker från skyddet av konsumenternas kollektiva intressen. De uppgifter som den godkända enheten förser en domstol eller administrativ myndighet med bör göra det möjligt för domstolen eller den administrativa myndigheten att bedöma huruvida den tredje parten skulle kunna påverka beslut i procedurfrågor som den godkända enheten fattar inom ramen för grupp talan på ett otillbörligt sätt, inbegripet beslut om förlikning, på ett sätt som skulle vara till skada för de berörda konsumenternas kollektiva intressen, och att bedöma huruvida den tredje parten finansierar en grupp talan om åtgärder för gottgörelse mot en svarande som är en konkurrent till den tredjepartsfinansieraren eller mot en svarande som tredjepartsfinansieraren är beroende av. Direktfinansiering av en specifik grupp talan som tillhandahålls av en näringsidkare som är verksam på samma marknad som svaranden bör anses innebära en intressekonflikt eftersom konkurrenten skulle kunna ha ett ekonomiskt intresse i resultatet av grupp talan som inte skulle vara detsamma som konsumenternas intresse.

Indirekt finansiering av en grupp talan av organisationer som finansieras genom lika stora bidrag från deras medlemmar eller genom donationer, inbegripet näringsidkarens donationer inom ramen för initiativ som avser företagets sociala ansvar eller gräsrotsfinansiering, bör anses vara kvalificerad för tredjepartsfinansiering, förutsatt att tredjepartsfinansieringen uppfyller kraven på öppenhet, oberoende och avsaknad av intressekonflikter. Om intressekonflikter konstateras bör domstolen eller den administrativa myndigheten ha befogenhet att vidta lämpliga åtgärder, såsom att kräva att den godkända enheten ska vägra att ta emot finansieringen i fråga eller ändra den och, om så krävs, avvisa den godkända enhetens talerätt eller förklara att en specifik grupp talan om åtgärder för gottgörelse inte kan tas upp till prövning. Ett sådant avisande eller en sådan förklaring bör inte påverka rättigheterna för de konsumenterna som berörs av grupp talan.

- (53) Kollektiva förlikningar som syftar till att tillhandahålla konsumenterna som har lidit skada gottgörelse bör främjas inom ramen för grupp talan om åtgärder för gottgörelse.
- (54) Domstolen eller den administrativa myndigheten bör kunna uppmana näringsidkaren och den godkända enheten som väckte grupp talan om åtgärder för gottgörelse att inleda förhandlingar i syfte att nå en förlikning om den gottgörelse som ska tillhandahållas de konsumenterna som berörs av grupp talan.
- (55) Förlikningar som nås inom ramen för en grupp talan om åtgärder för gottgörelse bör godkännas av den relevanta domstolen eller administrativa myndigheten om inte villkoren för förlikningen omöjligen kan verkställas eller förlikningen skulle strida mot tvingande bestämmelser i nationell rätt som är tillämpliga på grunden för talan och som inte kan frångås genom avtal till nackdel för konsumenterna. Till exempel skulle en förlikning kunna strida mot tvingande bestämmelser i nationell rätt om den uttryckligen lämnar ett avtalsvillkor oförändrat som ger näringsidkaren ensamrätt att tolka varje annat villkor i det avtalet.
- (56) Medlemsstaterna bör kunna fastställa regler som gör det möjligt för en domstol eller administrativ myndighet att även vägra att godkänna en förlikning när domstolen eller den administrativa myndigheten anser att förlikningen är oskälig.

- (57) Godkända förlikningar bör vara bindande för den godkända enheten, näringsidkaren och de enskilda konsumenter som berörs. Medlemsstaterna bör emellertid kunna fastställa regler enligt vilka de enskilda konsumenter som berörs ges möjlighet att godta en förlikning eller vägra att bli bundna av den.
- (58) För att en grupptalan ska nå framgång är det av avgörande betydelse att säkerställa att konsumenter informeras om den. Godkända enheter bör på sina webbplatser informera konsumenter om grupptalan som de har beslutat att väcka vid en domstol eller administrativ myndighet, det aktuella läget avseende grupptalan som de har väckt och resultatet av sådana grupptalan, så att konsumenterna kan fatta ett välgrundat beslut om huruvida de vill delta i en grupptalan och vidta nödvändiga åtgärder i rätt tid. Informationen som de godkända enheterna måste tillhandahålla konsumenter bör, beroende på vad som är relevant och lämpligt, innefatta en förklaring, på ett begripligt språk, av föremålet för och de möjliga eller faktiska rättsliga följderna av grupptalan, den godkända enhetens avsikt att väcka talan, en beskrivning av den grupp konsumenter som berörs av grupptalan samt de nödvändiga åtgärder som berörda konsumenter måste vidta, inbegripet skydd av nödvändiga bevis, för att konsumenten ska kunna dra nytta av de åtgärder för förbudsföreläggande, åtgärder för gottgörelse eller godkända förlikningar som föreskrivs i detta direktiv. Sådan information bör vara adekvat och proportionell i förhållande till omständigheterna i ärendet.
- (59) Utan att det påverkar skyldigheten för godkända enheter att tillhandahålla information, bör de berörda konsumenterna informeras om pågående grupptalan om åtgärder för gottgörelse så att de uttryckligen eller underförstått kan uttrycka sin önskan att företrädas i grupptalan. Medlemsstaterna bör göra detta möjligt genom att fastställa lämpliga regler om spridning av information om grupptalan till konsumenter. Det bör vara upp till medlemsstaterna att besluta vem som ska ansvara för att sprida den informationen.
- (60) Konsumenterna bör också informeras om slutliga beslut som föreskriver åtgärder för förbudsföreläggande, åtgärder för gottgörelse eller godkända förlikningar, om deras rättigheter efter det att en överträdelse har fastställts och eventuella efterföljande åtgärder som de konsumenter som berörs av grupptalan måste vidta, särskilt för att erhålla gottgörelse. De anseenderisker som är förknippade med spridningen av information om överträdelsen är också viktiga när det gäller att avskräcka näringsidkare från att kränka konsumenters rättigheter.
- (61) För att vara effektiv bör informationen om pågående grupptalan och avslutade grupptalan vara adekvat och proportionell i förhållande till omständigheterna i ärendet. Sådan information skulle till exempel kunna tillhandahållas på den godkända enhetens eller näringsidkarens webbplats, i nationella elektroniska databaser, i sociala medier, på internetbaserade marknadsplatser, eller i populära dagstidningar, inklusive dagstidningar som distribueras uteslutande med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel. Om så är möjligt och lämpligt bör konsumenter informeras individuellt genom ett brev som levereras på elektronisk väg eller i pappersform. Sådan information bör på begäran tillhandahållas i ett format som är tillgängligt för personer med funktionsnedsättning.
- (62) Det bör åligga den näringsidkare som begär en överträdelse att på egen bekostnad informera alla berörda konsumenter om de slutliga åtgärderna för förbudsföreläggande och de slutliga åtgärderna för gottgörelse. Näringsidkaren bör också informera konsumenterna om varje förlikning som godkänts av en domstol eller administrativ myndighet. Medlemsstaterna bör kunna fastställa regler enligt vilka en sådan skyldighet är avhängig av en begäran från den godkända enheten. Om den godkända enheten, domstolen eller den administrativa myndigheten enligt nationell rätt ska tillhandahålla information om slutliga beslut och godkända förlikningar till de konsumenter som berörs av grupptalan bör näringsidkaren inte vara skyldig att tillhandahålla denna information en andra gång. Det bör vara upp till den godkända enheten att informera de berörda konsumenterna om slutliga beslut om avvisande eller ogillande av grupptalan om åtgärder för gottgörelse.
- (63) Medlemsstaterna bör kunna upprätta nationella elektroniska databaser som är tillgängliga för allmänheten genom webbplatser som tillhandahåller information om de godkända enheter som på förhand utsetts för ändamålet att väcka inhemsk grupptalan och gränsöverskridande grupptalan och allmän information om pågående och avslutade grupptalan.
- (64) Medlemsstaterna bör säkerställa att det slutliga beslutet av en domstol eller administrativ myndighet i en medlemsstat om att det föreligger en överträdelse som skadar konsumenters kollektiva intressen kan användas av alla parter som bevis inom ramen för en annan talan om åtgärder för gottgörelse mot samma näringsidkare och med avseende på samma handlande vid deras domstolar eller administrativa myndigheter. I enlighet med rättsväsendets oberoende och den fria bevisvärderingen bör detta inte påverka nationell rätt om bevisvärdering.

- (65) Preskriptionsfrister skjuts vanligtvis upp när en talan väcks. Talan om åtgärder för förbuds föreläggande har emellertid inte nödvändigtvis suspensiv verkan i förhållande till senare åtgärder för gottgörelse som skulle kunna följa av samma överträdelse. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att en pågående grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande leder till att de preskriptionsfrister som gäller skjuts upp eller avbryts med avseende på de konsumenter som berörs av grupptalan så att dessa konsumenter, oavsett om de agerar enskilt eller företräds av en godkänd enhet, inte hindras från att senare väcka talan om åtgärder för gottgörelse för den påstådda överträdelsen på grund av att preskriptionsfrister har löpt ut medan grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande pågick. När den godkända enheten väcker grupptalan om en åtgärd för förbuds föreläggande bör den på ett tillräckligt sätt definiera den grupp av konsumenter vars intressen berörs av den påstådda överträdelsen, som eventuellt skulle kunna ha ett anspråk som härrör från denna överträdelse och som skulle kunna påverkas av att preskriptionsfrister löper ut under den grupptalan. För att undvika tvivel bör även en pågående grupptalan om en åtgärd för gottgörelse få till följd att de preskriptionsfrister som gäller för de konsumenter som berörs av denna grupptalan skjuts upp eller avbryts.
- (66) För att säkerställa rättssäkerhet bör uppskjutandet eller avbrytandet av preskriptionsfrister som införs i enlighet med detta direktiv endast vara tillämpligt på anspråk om gottgörelse som grundar sig på överträdelser som inträffat på eller efter den 25 juni 2023. Detta bör inte hindra att nationella bestämmelser om uppskjutande eller avbrytande av preskriptionsfrister som redan var tillämpliga före den 25 juni 2023 tillämpas på anspråk om gottgörelse som grundas på överträdelser som inträffade före det datumet.
- (67) Grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande bör handläggas med vederbörlig processeffektivitet. Om en överträdelse pågår kan behovet av effektivitet vara större. Grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande med provisorisk verkan bör när så är lämpligt handläggas genom ett summariskt förfarande för att förhindra att överträdelsen orsakar skada eller ytterligare skada.
- (68) Bevis är avgörande för att fastställa huruvida en grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande eller åtgärder för gottgörelse är välgrundad. Förhållanden mellan näringsidkare och konsumenter kännetecknas dock ofta av informationsasymmetri, och nödvändiga bevis kan innehåsa enbart av näringsidkaren, vilket gör dem otillgängliga för den godkända enheten. Godkända enheter bör därför ha rätt att begära att domstolen eller den administrativa myndigheten ska förelägga näringsidkaren att lägga fram bevis som är av relevans för deras anspråk. Å andra sidan bör näringsidkaren med beaktande av principen om jämlikhet i medel ha en liknande rätt att begära bevis som kontrolleras av den godkända enheten. Behovet och omfattningen av och proportionaliteten i förelägganden om att lägga fram bevis bör noggrant bedömas av den domstol eller administrativa myndighet vid vilken grupptalan väcks, i enlighet med nationell processrätt, med beaktande av skyddet av tredje parter legitima intressen och med förbehåll för tillämpliga unionsregler och nationella regler om sekretess.
- (69) För att säkerställa ändamålsenligheten avseende grupptalan bör näringsidkare som begår överträdelser åläggas effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner för underlåtenhet eller vägran att följa en åtgärd för förbuds föreläggande. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa sanktioner kan ta formen av böter, till exempel, villkorliga böter, periodiska betalningar eller viten. Det bör också finnas sanktioner för underlåtenhet eller vägran att följa ett föreläggande om att lämna information till berörda konsumenter om slutliga beslut eller förlikningar eller för underlåtenhet eller vägran att lägga fram bevis. Det bör också vara möjligt att tillämpa andra typer av sanktioner, till exempel förfarandeåtgärder, vid vägran att följa ett föreläggande om att lägga fram bevis.
- (70) Med beaktande av att grupptalan syftar till att främja allmänintresset genom att skydda konsumenters kollektiva intressen, bör medlemsstaterna behålla eller vidta åtgärder i syfte att säkerställa att godkända enheter inte hindras från att väcka grupptalan enligt detta direktiv på grund av de kostnader som är förknippade med förfarandena. Sådana åtgärder skulle kunna innefatta att begränsa tillämpliga domstolsavgifter eller administrativa avgifter, att ge de godkända enheterna tillgång till rättshjälp, om det är nödvändigt, eller bevilja godkända enheter offentliga medel för att väcka grupptalan, inbegripet strukturellt stöd eller andra stödmetoder. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att finansiera grupptalan.
- (71) Samarbete och utbyte av information mellan godkända enheter från olika medlemsstater har visat sig vara användbart, i synnerhet för att hantera gränsöverskridande överträdelser. Det finns ett behov av att fortsätta kapacitetsuppbyggnads- och samarbetsåtgärder och att utvidga dem till att omfatta ett större antal godkända enheter i hela unionen i syfte att öka användningen av grupptalan med gränsöverskridande följder.

- (72) I syfte att utvärdera detta direktiv bör medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om grupptalan som väcks enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör tillhandahålla uppgifter om antalet och typen av grupptalan som slutförts vid någon av deras domstolar eller administrativa myndigheter. Uppgifter bör även lämnas om resultaten av grupptalan, exempelvis huruvida de kunde tas upp till prövning och huruvida de var framgångsrika eller ledde till en godkänd förlikning. I syfte att minska den administrativa börda som det innebär för medlemsstaterna att fullgöra dessa skyldigheter bör det räcka att lämna allmän information till kommissionen om typen av överträdelse och om parterna, i synnerhet vad gäller åtgärder för förbuds föreläggande. Vad gäller parterna bör det till exempel räcka att informera kommissionen om huruvida den godkända enheten var en konsumentorganisation eller ett offentligt organ, och om näringsidkarens affärsområde, exempelvis finansiella tjänster. Alternativt bör medlemsstaterna kunna lämna kopior av relevanta beslut eller förlikningar till kommissionen. Specifika identitetsuppgifter avseende de konsumenter som berörs av grupptalan bör inte tillhandahållas.
- (73) Kommissionen bör utarbeta en rapport som vid behov åtföljs av ett lagförslag och som innehåller en bedömning av huruvida gränsöverskridande grupptalan bäst kan hanteras på unionsnivå genom att inrätta en europeisk ombudsman för grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande och åtgärder för gottgörelse.
- (74) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i stadgan. Detta direktiv bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer, inklusive dem som rör rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt rätten till försvar.
- (75) Vad gäller miljörett tar detta direktiv hänsyn till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas konvention av den 25 juni 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (*Århuskonventionen*).
- (76) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa att en mekanism för grupptalan för skydd av konsumenters kollektiva intressen är tillgänglig i alla medlemsstater i syfte att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå och bidra till en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av de gränsöverskridande följderna av överträdelser, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (77) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument^(*), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (78) Det är lämpligt att fastställa regler för detta direktivs tillämplighet i tiden.
- (79) Direktiv 2009/22/EG bör därför upphöra att gälla.

(*) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll och syfte

1. I detta direktiv fastställs regler för att säkerställa att en mekanism för grupptalan för skydd av konsumenters kollektiva intressen är tillgänglig i alla medlemsstater, samtidigt som lämpliga skyddsåtgärder tillhandahålls för att undvika rättegångsmissbruk. Syftet med detta direktiv är att uppnå en hög konsumentskyddsnivå och att därigenom bidra till en väl fungerande inre marknad genom att tillnärma vissa aspekter av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller grupptalan. För detta ändamål syftar detta direktiv också till att förbättra konsumenters tillgång till rättslig prövning.
2. Detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att anta eller behålla processuella medel för skydd av konsumenters kollektiva intressen på nationell nivå. Medlemsstaterna ska emellertid säkerställa att minst en processuell mekanism som gör det möjligt för godkända enheter att väcka grupptalan om både åtgärder för förbuds föreläggande och åtgärder för gottgörelse är förenlig med detta direktiv. Genomförandet av detta direktiv får inte utgöra grund för att minska konsumentskyddet på de områden som omfattas av tillämpningsområdena för de rättsakter som förtecknas i bilaga I.
3. Godkända enheter ska fritt kunna välja vilket som helst av de processuella medel som står till deras förfogande enligt unionsrätt eller nationell rätt som skyddar konsumenters kollektiva intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på grupptalan som väcks med avseende på näringsidkares överträdelser av de unionsrättsliga bestämmelser som avses i bilaga I, inbegripet sådana bestämmelser som har införlivats i nationell rätt, som skadar eller kan skada konsumenters kollektiva intressen. Detta direktiv ska inte påverka de unionsrättsliga bestämmelser som avses i bilaga I. Det är tillämpligt på inhemska och gränsöverskridande överträdelser, inbegripet när dessa överträdelser har upphört innan grupptalan väcktes eller när dessa överträdelser har upphört innan grupptalan avslutades.
2. Detta direktiv påverkar inte regler i unionsrätten eller nationell rätt om avtalsenliga och utomobligatoriska avhjälpande åtgärder som konsumenter har tillgång till vad gäller de överträdelser som avses i punkt 1.
3. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av unionsregler om internationell privaträtt, särskilt regler som rör behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område samt regler om tillämplig rätt för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *konsument*: en fysisk person som agerar för ändamål som faller utanför den personens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke.
2. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, oavsett om den är privatägd eller offentligägd, som handlar för ändamål som faller inom ramen för den personens näringsverksamhet, affärsverksamhet, hantverk eller yrke, inbegripet genom en annan person som handlar i den personens namn eller på den personens vägnar.
3. *konsumenters kollektiva intressen*: konsumenters allmänna intresse och, i synnerhet vad gäller åtgärder för gottgörelse, en grupp konsumenters intressen.

4. *godkänd enhet*: en organisation eller ett offentligt organ som företräder konsumenters intressen och som av en medlemsstat har utsetts till godkänd enhet för att väcka grupptalan i enlighet med detta direktiv.
5. *grupptalan*: en talan för att skydda konsumenters kollektiva intressen som väcks av en godkänd enhet i egenskap av kärande på konsumenters vägnar för att ansöka om en åtgärd för förbuds föreläggande, en åtgärd för gottgörelse eller båda dessa.
6. *inhemsk grupptalan*: en grupptalan som väcks av en godkänd enhet i den medlemsstat där den godkända enheten utsågs.
7. *gränsöverskridande grupptalan*: en grupptalan som väcks av en godkänd enhet i en annan medlemsstat än den där den godkända enheten utsågs.
8. *handlande*: varje handling eller underlåtenhet av en näringsidkare.
9. *slutligt beslut*: ett beslut av en domstol eller administrativ myndighet i en medlemsstat som inte kan eller inte längre kan bli föremål för förnyad prövning genom ordinära rättsmedel.
10. *åtgärd för gottgörelse*: en åtgärd som kräver att näringsidkaren tillhandahåller berörda konsumenter avhjälpande åtgärder, såsom ersättning, reparation, byte, prisavdrag, hävande av avtal eller återbetalning av erlagt pris, beroende på vad som är lämpligt och på det sätt som är möjligt enligt unionsrätten eller nationell rätt.

KAPITEL 2

GRUPPTALAN

Artikel 4

Godkända enheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupptalan enligt detta direktiv kan väckas av godkända enheter som har utsetts av medlemsstaterna för detta ändamål.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheter, i synnerhet konsumentorganisationer, inbegripet konsumentorganisationer som företräder medlemmar från fler än en medlemsstat, har rätt att utses till godkända enheter för att väcka inhemsk grupptalan, gränsöverskridande grupptalan, eller båda dessa.
3. Medlemsstaterna ska utse en enhet som avses i punkt 2 och som har lämnat in en begäran om utseende till godkänd enhet för att väcka gränsöverskridande grupptalan, om den enheten uppfyller samtliga följande kriterier:
 - a) Den är en juridisk person som inrättats i enlighet med den nationella rätten i den utseende medlemsstaten och som kan påvisa tolv månader av faktisk verksamhet riktad till allmänheten på området för skydd av konsumenters intressen före sin begäran om utseende.
 - b) Dess stadgeenliga syfte visar att den har ett berättigat intresse av att skydda konsumenters intressen enligt de unionsrättsliga bestämmelser som avses i bilaga I.
 - c) Den är av icke vinstdrivande natur.
 - d) Den är inte föremål för insolvensförfaranden och har inte förklarats insolvent.
 - e) Den är oberoende och påverkas inte av personer som inte är konsumenter, i synnerhet inte av näringsidkare, som har ett ekonomiskt intresse av att väcka grupptalan, inbegripet i fall av finansiering från tredje parter, och den har för detta ändamål fastställt förfaranden för att förebygga såväl sådant inflytande som för att förebygga intressekonflikter mellan den själv, dess finansärer och konsumenters intressen.
 - f) Den offentliggör på lämpligt sätt och på ett enkelt och begripligt språk, särskilt på sin webbplats, information som visar att enheten uppfyller de kriterier som förtecknas i leden a–e samt information om källorna till dess finansiering i allmänhet, dess organisations-, lednings- och medlemskapsstruktur, dess stadgeenliga syfte och dess verksamhet.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de kriterier som de tillämpar för att utse en enhet till godkänd enhet för att väcka inhemsk grupptalan är förenliga med målen för detta direktiv för att göra att sådan grupptalan fungerar ändamålsenligt och effektivt.
5. Medlemsstaterna får besluta att de kriterier som förtecknas i punkt 3 även ska tillämpas på utseendet av godkända enheter för att väcka inhemsk grupptalan.

6. Medlemsstaterna får utse en enhet till godkänd enhet på ad hoc-basis för att väcka en specifik inhemsk gruppitalan, på begäran av den enheten om den uppfyller de kriterier för utseende till godkänd enhet som föreskrivs i nationell rätt.
7. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 3 och 4 får medlemsstaterna utse offentliga organ till godkända enheter för att väcka gruppitalan. Medlemsstaterna får föreskriva att offentliga organ som redan har utsetts till godkända inrättningar enligt artikel 3 i direktiv 2009/22/EG ska förbli utsedda till godkända enheter vid tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 5

Information om och övervakning av godkända enheter

1. Varje medlemsstat ska till kommissionen överlämna en förteckning över de godkända enheter som den i förväg har utsett för ändamålet att väcka gränsöverskridande gruppitalan, inbegripet dessa godkända enheters namn och stadgeenliga syfte, senast den 26 december 2023. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen vid ändringar i den förteckningen. Medlemsstaterna ska offentliggöra denna förteckning.

Kommissionen ska sammanställa en förteckning över dessa godkända enheter och offentliggöra den. Kommissionen ska uppdatera den förteckningen när kommissionen underrättas om ändringar i medlemsstaternas förteckningar över godkända enheter.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifter om de godkända enheter som på förhand har utsetts för ändamålet att väcka inhemsk gruppitalan offentliggörs.
3. Åtminstone vart femte år ska medlemsstaterna bedöma om godkända enheter fortfarande uppfyller de kriterier som förtecknas i artikel 4.3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den godkända enheten förlorar sin status om den inte längre uppfyller ett eller flera av de kriterierna.
4. Om en medlemsstat eller kommissionen väcker frågor om huruvida en godkänd enhet uppfyller de kriterier som förtecknas i artikel 4.3, ska den medlemsstat som utsåg den godkända enheten i fråga undersöka saken. Om så är lämpligt ska medlemsstaterna återkalla utseendet av den godkända enheten om den inte längre uppfyller ett eller flera av de kriterierna. Den svarande näringsidkaren i en gruppitalan ska ha rätt att väcka berättigade frågor hos domstolen eller den administrativa myndigheten om huruvida en godkänd enhet uppfyller de kriterier som förtecknas i artikel 4.3.
5. Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter för tillämpningen av punkt 4 och ska underrätta kommissionen om dessa kontaktpunkters namn och kontaktoppgifter. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över dessa kontaktpunkter och göra denna förteckning tillgänglig för medlemsstaterna.

Artikel 6

Väckande av gränsöverskridande gruppitalan

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att godkända enheter som på förhand utsetts i en annan medlemsstat för ändamålet att väcka gränsöverskridande gruppitalan kan väcka sådan gruppitalan vid deras domstolar eller administrativa myndigheter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att gruppitalan, i de fall då den påstådda överträdelse av unionsrätten som avses i artikel 2.1 påverkar eller sannolikt kommer att påverka konsumenter i olika medlemsstater, får väckas vid domstolen eller den administrativa myndigheten i en medlemsstat av flera godkända enheter från olika medlemsstater, i syfte att skydda kollektiva intressen för konsumenter i olika medlemsstater.
3. Domstolar och administrativa myndigheter ska godta den förteckning som avses i artikel 5.1 som bevis på den godkända enhetens talerätt för att väcka gränsöverskridande gruppitalan utan att det påverkar rätten för den domstol eller administrativa myndighet vid vilken talan väckts att pröva om den godkända enhetens stadgeenliga syfte berättigar att den väcker talan i ett specifikt fall.

*Artikel 7***Grupptalan**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupptalan enligt detta direktiv kan väckas vid deras domstolar eller administrativa myndigheter av godkända enheter som har utsetts i enlighet med artikel 4.
2. När grupptalan väcks ska den godkända enheten förse domstolen eller den administrativa myndigheten med tillräckliga uppgifter om de konsumenter som berörs av grupptalan.
3. Domstolarna eller de administrativa myndigheterna ska bedöma huruvida en särskild grupptalan kan tas upp till prövning i enlighet med detta direktiv och nationell rätt.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att godkända enheter har rätt att ansöka om åtminstone följande åtgärder:
 - a) Åtgärder för förbuds föreläggande.
 - b) Åtgärder för gottgörelse.
5. Medlemsstaterna får ge godkända enheter möjlighet att ansöka om de åtgärder som avses i punkt 4 genom en och samma grupptalan, om så är lämpligt. Medlemsstaterna får föreskriva att dessa åtgärder ska utfärdas genom ett och samma beslut.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenters intressen inom grupptalan företräds av godkända enheter och att dessa godkända enheter har de rättigheter och skyldigheter som en kärande i förfarandet ska ha. De konsumenter som berörs av en grupptalan ska ha rätt att dra nytta av de åtgärder som avses i punkt 4.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att domstolar eller administrativa myndigheter kan fatta beslut om att ogilla uppenbart ogrundade ärenden så tidigt som möjligt i förfarandet i enlighet med nationell rätt.

*Artikel 8***Åtgärder för förbuds föreläggande**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder för förbuds föreläggande som avses i artikel 7.4 a är tillgängliga i form av
 - a) en provisorisk åtgärd varigenom ett handlande som har bedömts utgöra en överträdelse enligt artikel 2.1 ska upphöra eller, om så är lämpligt, förbjudas,
 - b) en slutlig åtgärd varigenom ett handlande som har bedömts utgöra en överträdelse enligt artikel 2.1 ska upphöra eller, om så är lämpligt, förbjudas.
2. En åtgärd som avses i punkt 1 b får, om så föreskrivs i nationell rätt, omfatta
 - a) en åtgärd varigenom det fastställs att handlandet utgör en överträdelse enligt artikel 2.1, och
 - b) en skyldighet att helt eller delvis offentliggöra beslutet om åtgärden, i en form som anses vara lämplig av domstolen eller den administrativa myndigheten, eller en skyldighet att offentliggöra ett beriktigande.
3. För att en godkänd enhet ska kunna ansöka om en åtgärd för förbuds föreläggande ska enskilda konsumenter inte vara ålagda att uttrycka sin önskan att företrädas av den godkända enheten. Den godkända enheten ska inte vara skyldig att bevisa
 - a) faktisk förlust eller skada som åsamkats de enskilda konsumenter som berörs av överträdelsen enligt artikel 2.1, eller
 - b) näringsidkarens uppsåt eller oaktsamhet.
4. Medlemsstaterna får införa bestämmelser i nationell rätt eller behålla bestämmelser i nationell rätt enligt vilka en godkänd enhet får ansöka om åtgärder för förbuds föreläggande som avses i punkt 1 b endast efter att den har inlett samråd med den berörda näringsidkaren i syfte att få den näringsidkaren att upphöra med överträdelsen enligt artikel 2.1. Om näringsidkaren inte upphör med överträdelsen inom två veckor efter att ha tagit emot en begäran om samråd, får den godkända enheten omedelbart väcka grupptalan om en åtgärd för förbuds föreläggande.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla sådana bestämmelser i nationell rätt. Kommissionen ska säkerställa att dessa uppgifter är offentliggjorda.

Artikel 9

Åtgärder för gottgörelse

1. Genom en åtgärd för gottgörelse ska näringsidkaren åläggas att tillhandahålla berörda konsumenter avhjälpande åtgärder, såsom ersättning, reparation, byte, prisavdrag, hävande av avtal eller återbetalning av erlagt pris, beroende på vad som är lämpligt och på det sätt som är möjligt enligt unionsrätten eller nationell rätt.
2. Medlemsstaterna ska fastställa regler om hur och i vilket skede av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse de enskilda konsumenter som berörs av den grupptalan uttryckligen eller underförstått, inom lämplig tidsfrist efter att grupptalan väckts, ska uttrycka sin önskan att företrädas av den godkända enheten i den grupptalan eller inte och att vara bundna av resultatet av grupptalan eller inte.
3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att enskilda konsumenter som inte har stadigvarande bosättning i medlemsstaten för den domstol eller administrativa myndighet där en grupptalan har väckts uttryckligen måste uttrycka sin önskan att företrädas i den grupptalan för att resultatet av grupptalan ska vara bindande för dessa konsumenter.
4. Medlemsstaterna ska fastställa regler för att säkerställa att konsumenter som uttryckligen eller underförstått har uttryckt sin önskan att företrädas i en grupptalan inte ska kunna företrädas i annan grupptalan rörande samma sak och mot samma näringsidkare och inte heller kunna väcka individuell talan rörande samma sak och mot samma näringsidkare. Medlemsstaterna ska också fastställa regler för att säkerställa att konsumenter inte tar emot ersättning mer än en gång för samma sak mot samma näringsidkare.
5. Om en åtgärd för gottgörelse inte anger enskilda konsumenter som har rätt att dra nytta av de avhjälpande åtgärder som föreskrivs genom åtgärden för gottgörelse, ska den åtminstone beskriva den grupp konsumenter som har rätt att dra nytta av dessa avhjälpande åtgärder.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenter genom en åtgärd för gottgörelse har rätt att dra nytta av de avhjälpande åtgärder som tillhandahålls genom den åtgärden för gottgörelse utan att behöva väcka en separat talan.
7. Medlemsstaterna ska fastställa eller behålla regler om tidsfrister för att enskilda konsumenter ska kunna dra nytta av åtgärder för gottgörelse. Medlemsstaterna får fastställa regler om användningen av utestående medel för gottgörelse som inte utnyttjas inom de fastställda tidsgränserna.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att godkända enheter kan väcka grupptalan om en åtgärd för gottgörelse utan att det krävs att en domstol eller administrativ myndighet genom separata förfaranden på förhand har fastställt en överträdelse enligt artikel 2.1.
9. De avhjälpande åtgärder som tillhandahålls genom åtgärder för gottgörelse inom ramen för en grupptalan ska inte påverka eventuella ytterligare avhjälpande åtgärder som konsumenter har tillgång till enligt unionsrätten eller nationell rätt och som inte omfattades av den grupptalan.

Artikel 10

Finansiering av grupptalan om åtgärder för gottgörelse

1. Medlemsstaterna ska, när en grupptalan om åtgärder för gottgörelse finansieras av en tredje part, i den utsträckning detta är tillåtet i enlighet med nationell rätt, säkerställa att intressekonflikter förhindras och att finansiering från tredje parter som har ett ekonomiskt intresse i att grupptalan om åtgärder för gottgörelse väcks eller i resultatet av grupptalan om åtgärder för gottgörelse inte leder till att grupptalan avviker från skyddet av konsumenters kollektiva intressen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna särskilt säkerställa att
 - a) de beslut som fattas av godkända enheter inom ramen för en grupptalan, inbegripet beslut om förlikning, inte otillbörligen påverkas av en tredje part på ett sätt som skulle vara till skada för de kollektiva intressena hos de konsumenter som berörs av grupptalan,

- b) grupptalan inte väcks mot en svarande som är en konkurrent till finansiären eller mot en svarande som finansiären är beroende av.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att domstolar eller administrativa myndigheter inom ramen för grupptalan om åtgärder för gottgörelse har befogenhet att bedöma efterlevnaden av punkterna 1 och 2, om det uppkommer berättigade tvivel i det avseendet. För detta ändamål ska godkända enheter för domstolen eller den administrativa myndigheten lägga fram en finansiell översikt med en förteckning över de finansieringskällor som används till stöd för grupptalan.
4. Medlemsstaterna ska vid tillämpning av punkterna 1 och 2 säkerställa att domstolar eller administrativa myndigheter har befogenhet att vidta lämpliga åtgärder, såsom att kräva att den godkända enheten ska vägra att ta emot finansieringen i fråga eller ändra den och, om så krävs, avvisa den godkända enhetens talerätt i en specifik grupptalan. Om en godkänd enhets talerätt avvisas i en specifik grupptalan, ska detta avvisande inte påverka rättigheterna för de konsumenter som berörs av den grupptalan.

Artikel 11

Förlikning avseende gottgörelse

1. I syfte att godkänna förlikningar ska medlemsstaterna säkerställa att, inom ramen för en grupptalan om åtgärder för gottgörelse,
- a) den godkända enheten och näringsidkaren gemensamt får föreslå domstolen eller den administrativa myndigheten en förlikning avseende gottgörelse för de berörda konsumenterna, eller
 - b) domstolen eller den administrativa myndigheten, efter samråd med den godkända enheten och näringsidkaren, får uppmana den godkända enheten och näringsidkaren att nå en förlikning avseende gottgörelse inom en rimlig tidsfrist.
2. Förlikningar som avses i punkt 1 ska granskas av domstolen eller den administrativa myndigheten. Domstolen eller den administrativa myndigheten ska bedöma huruvida den måste vägra att godkänna en förlikning som strider mot tvingande bestämmelser i nationell rätt eller innehåller villkor som inte kan verkställas, med hänsyn till alla parter, i synnerhet de berörda konsumenternas, rättigheter och intressen. Medlemsstaterna får fastställa regler som ger domstolen eller den administrativa myndigheten rätt att vägra att godkänna en förlikning på den grunden att förlikningen är oskälig.
3. Om domstolen eller den administrativa myndigheten inte godkänner förlikningen ska den fortsätta att pröva den berörda grupptalan.
4. Godkända förlikningar ska vara bindande för den godkända enheten, näringsidkaren och de enskilda berörda konsumenterna.

Medlemsstaterna får fastställa regler som ger enskilda konsumenter som berörs av en grupptalan och av den efterföljande förlikningen möjlighet att godta eller vägra att bli bundna av förlikningar som avses i punkt 1.

5. Gottgörelse som erhålls genom en godkänd förlikning i enlighet med punkt 2 ska inte påverka eventuella ytterligare avhjälpande åtgärder som konsumenter har tillgång till enligt unionsrätten eller nationell rätt och som inte var föremålet för den förlikningen.

Artikel 12

Fördelning av kostnader för en grupptalan om åtgärder för gottgörelse

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den förlorande parten i en grupptalan om åtgärder för gottgörelse är skyldig att betala den vinnande partens kostnader för förfarandet, i enlighet med de villkor och undantag som föreskrivs i nationell rätt som är tillämplig på domstolsförfaranden i allmänhet.
2. Enskilda konsumenter som berörs av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse ska inte betala kostnaderna för förfarandet.
3. Genom undantag från punkt 2 kan dock, under exceptionella omständigheter en enskild konsument som berörs av en grupptalan om åtgärder för gottgörelse åläggas att betala de kostnader för förfarandet som uppkommit till följd av den enskilda konsumentens avsiktliga eller vårdslösa beteende.

Artikel 13

Information om grupptalan

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer att godkända enheter tillhandahåller information, särskilt på sin webbplats, om
 - a) de grupptalan som de har beslutat att väcka vid en domstol eller administrativ myndighet,
 - b) det aktuella läget avseende de grupptalan som de har väckt vid en domstol eller administrativ myndighet, och
 - c) resultatet av de grupptalan som avses i leden a och b.
2. Medlemsstaterna ska fastställa regler för att säkerställa att de konsumenter som berörs av en pågående grupptalan om åtgärder för gottgörelse i rätt tid och på lämpligt sätt får information om grupptalan, så att dessa konsumenter uttryckligen eller underförstått ska kunna uttrycka sin önskan att företrädas i den grupptalan enligt artikel 9.2.
3. Utan att det påverkar den information som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska domstolen eller den administrativa myndigheten ålägga näringsidkaren att på egen bekostnad informera de konsumenter som berörs av grupptalan om slutliga beslut som föreskriver de åtgärder som avses i artikel 7 och om godkända förlikningar som avses i artikel 11, på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i ärendet och inom angivna tidsfrister, inbegripet, när så är lämpligt, att alla berörda konsumenter informeras individuellt. Denna skyldighet ska inte gälla om de berörda konsumenterna informeras om det slutliga beslutet eller den godkända förlikningen på annat sätt.

Medlemsstaterna får fastställa regler enligt vilka näringsidkaren endast är skyldig att tillhandahålla konsumenter sådan information om den godkända enheten begär det.

4. De informationskrav som avses i punkt 3 ska i tillämpliga delar gälla den godkända enheten vad gäller slutliga beslut om avvisande eller ogillande av grupptalan om åtgärder för gottgörelse.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den vinnande parten kan få ersättning för de kostnader som avser tillhandahållande av information till konsumenter inom ramen för grupptalan, i enlighet med artikel 12.1.

Artikel 14

Elektroniska databaser

1. Medlemsstaterna får upprätta nationella elektroniska databaser som är tillgängliga för allmänheten genom webbplatser och som tillhandahåller information om de godkända enheter som på förhand utsetts för ändamålet att väcka inhemsk och gränsöverskridande grupptalan och allmän information om pågående och avslutade grupptalan.
2. Om en medlemsstat upprättar en elektronisk databas enligt punkt 1 ska den underrätta kommissionen om den internetadress på vilken den elektroniska databasen är tillgänglig.
3. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla en elektronisk databas för
 - a) all den kommunikation mellan medlemsstaterna och kommissionen som avses i artiklarna 5.1, 5.4 och 5.5 samt 23.2, och
 - b) det samarbete mellan godkända enheter som avses i artikel 20.4.
4. Den elektroniska databas som avses i punkt 3 i denna artikel ska, i den utsträckning det är relevant, vara direkt tillgänglig för
 - a) de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 5.5,
 - b) domstolar och administrativa myndigheter, om så krävs enligt nationell rätt,
 - c) de godkända enheter som utsetts av medlemsstaterna för att väcka inhemsk grupptalan och gränsöverskridande grupptalan, och
 - d) kommissionen.

Information som medlemsstaterna utbyter inom den elektroniska databas som avses i punkt 3 i denna artikel och som gäller godkända enheter som utsetts för att väcka gränsöverskridande grupptalan som avses i artikel 5.1 ska vara offentliggjord.

*Artikel 15***Verkningar av slutliga beslut**

Medlemsstaterna ska säkerställa att det slutliga beslutet av en domstol eller administrativ myndighet i en medlemsstat om att det förekommit en överträdelse som skadar konsumenters kollektiva intressen kan användas av alla parter som bevis inom ramen för en annan talan om åtgärder för gottgörelse vid deras nationella domstolar eller administrativa myndigheter mot samma näringsidkare och med avseende på samma handlande, i enlighet med nationell rätt om bevisvärdering.

*Artikel 16***Preskriptionsfrister**

1. I enlighet med nationell rätt ska medlemsstaterna säkerställa att en pågående grupptalan om en åtgärd för förbudsföreläggande som avses i artikel 8 leder till att de preskriptionsfrister som gäller för de konsumenter som berörs av den grupptalan skjuts upp eller avbryts, så att dessa konsumenter inte hindras från att senare väcka talan om åtgärder för gottgörelse avseende den påstådda överträdelsen enligt artikel 2.1 på grund av att de tillämpliga preskriptionsfristerna har löpt ut medan grupptalan om dessa åtgärder för förbudsföreläggande pågick.

2. Medlemsstaterna ska även säkerställa att en pågående grupptalan om en åtgärd för gottgörelse som avses i artikel 9.1 leder till att de preskriptionsfrister som gäller för de konsumenter som berörs av den grupptalan skjuts upp eller avbryts.

*Artikel 17***Processeffektivitet**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att grupptalan om åtgärder för förbudsföreläggande som avses i artikel 8 handläggs med vederbörlig skyndsamhet.

2. Grupptalan om åtgärder för förbudsföreläggande som avses i artikel 8.1 a ska, om så är lämpligt, handläggas genom ett summariskt förfarande.

*Artikel 18***Framläggande av bevis**

Medlemsstaterna ska, om en godkänd enhet har lagt fram skäligen tillgängliga bevis som är tillräckliga för att ligga till grund för en grupptalan, och har åberopat att ytterligare bevis kontrolleras av svaranden eller av en tredje part, om den godkända enheten begär det, säkerställa att domstolen eller den administrativa myndigheten kan beordra att sådan bevisning ska läggas fram av svaranden eller den tredje parten i enlighet med nationell processrätt, om inte annat följer av tillämpliga unionsregler och nationella regler om sekretess och proportionalitet. Medlemsstaterna ska säkerställa att en domstol eller administrativ myndighet, om svaranden begär det, även kan beordra den godkända enheten eller en tredje part att lägga fram relevanta bevis i enlighet med nationell processrätt.

*Artikel 19***Sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska fastställa de regler om sanktioner som är tillämpliga på underlåtenhet eller vägran att följa

- a) en åtgärd för förbudsföreläggande som avses i artikel 8.1 eller 8.2 b, eller
- b) skyldigheter som avses i artikel 13.3 eller 18.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa regler genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att sanktionerna bland annat kan ta formen av böter.

*Artikel 20***Bistånd till godkända enheter**

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att säkerställa att förfarandekostnaderna för grupptalan inte hindrar godkända enheter från att på ett effektivt sätt utöva sin rätt att ansöka om de åtgärder som avses i artikel 7.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får till exempel utgöras av offentlig finansiering, inbegripet strukturellt stöd till godkända enheter, begränsning av tillämpliga domstolsavgifter eller administrativa avgifter, eller tillgång till rättshjälp.
3. Medlemsstaterna får fastställa regler som ger godkända enheter rätt att begära att konsumenter som har uttryckt sin önskan att företrädas av en godkänd enhet inom ramen för en specifik grupptalan om åtgärder för gottgörelse betalar en blygsam inträdesavgift eller liknande avgift för att delta i den grupptalan.
4. Medlemsstaterna och kommissionen ska stödja och underlätta samarbete mellan godkända enheter samt utbytet och spridningen av deras bästa praxis och erfarenhet när det gäller att hantera gränsöverskridande överträdelser och inhemska överträdelser enligt artikel 2.1.

KAPITEL 3

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 21***Upphävande**

Direktiv 2009/22/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 25 juni 2023, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.2 i detta direktiv.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 22***Övergångsbestämmelser**

1. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som införlivar detta direktiv på grupptalan som väcks på eller efter den 25 juni 2023.
2. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser i lagar och andra författningar som införlivar direktiv 2009/22/EG på grupptalan som väcks före den 25 juni 2023.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelser i lagar och andra författningar om uppskjutande eller avbrytande av preskriptionsfrister genom vilka artikel 16 införlivas endast är tillämpliga på anspråk om gottgörelse som grundas på överträdelser som avses i artikel 2.1 vilka inträffat på eller efter den 25 juni 2023. Detta ska inte hindra att nationella bestämmelser om uppskjutande eller avbrytande av preskriptionsfrister som var tillämpliga före den 25 juni 2023 tillämpas på anspråk om gottgörelse som grundas på överträdelser som avses i artikel 2.1 som inträffade före det datumet.

*Artikel 23***Övervakning och utvärdering**

1. Tidigast den 26 juni 2028 ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Utvärderingen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer om bättre lagstiftning. I rapporten ska kommissionen särskilt bedöma direktivets tillämpningsområde som fastställs i artikel 2 och bilaga I samt det här direktivets funktion och ändamålsenlighet i gränsöverskridande situationer, inbegripet i fråga om rättssäkerhet.

2. Medlemsstaterna ska för första gången senast den 26 juni 2027 och därefter årligen förse kommissionen med följande information som krävs för utarbetandet av den rapport som avses i punkt 1:

- a) Antalet och typen av grupptalan som har slutförts vid någon av deras domstolar eller administrativa myndigheter.
- b) Typen av överträdelser enligt artikel 2.1 och parterna i dessa grupptalan.
- c) Resultatet av dessa grupptalan.

3. Senast den 26 juni 2028 ska kommissionen genomföra en utvärdering av huruvida gränsöverskridande grupptalan bäst kan hanteras på unionsnivå genom att en europeisk ombudsman för grupptalan om åtgärder för förbuds föreläggande och åtgärder för gottgörelse inrättas, och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, vid behov åtföljd av ett lagförslag.

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 25 december 2022 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 25 juni 2023.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Metoderna för att göra en sådan hänvisning ska fastställas av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel 25 november 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE UNIONSRÄTTSLIGA BESTÄMMELSER SOM AVSES I ARTIKEL 2.1

1. Rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister (EGT L 210, 7.8.1985, s. 29).
2. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).
3. Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage (EGT L 285, 17.10.1997, s. 1).
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenterna (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations-samhällets tjänster, särskilt den elektroniska handeln, på den inre marknaden (*direktiv om elektronisk handel*) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1): artiklarna 5–7, 10 och 11.
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67): artiklarna 86–90, 98 och 100.
8. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet (EGT L 11, 15.1.2002, s. 4): artiklarna 3 och 5.
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (*direktiv om samhällsomfattande tjänster*) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51): artikel 10 och kapitel IV.
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (*direktiv om integritet och elektronisk kommunikation*) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37): artiklarna 4–8 och 13.
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenterna och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).
12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).
13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (*direktiv om otillbörliga affärsmetoder*) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).
15. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21).
16. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36): artiklarna 20 och 22.
17. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).
18. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).
19. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

20. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG av den 14 januari 2009 om konsumentskydd vid vissa aspekter av avtal om tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte (EUT L 33, 3.2.2009, s. 10).
21. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3): artikel 23.
22. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1): artiklarna 1–35.
23. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).
24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55): artikel 3 och bilaga I.
25. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94): artikel 3 och bilaga I.
26. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).
27. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10): artikel 14 och bilaga I.
28. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1): artiklarna 183–186.
29. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 av den 23 april 2009 om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss (EUT L 131, 28.5.2009, s. 24).
30. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11).
31. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (EUT L 342, 22.12.2009, s. 46): artiklarna 4–6.
32. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59): artiklarna 3–8 och 19–21.
33. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1): artiklarna 9–11, 19–26 och 28b.
34. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1): artiklarna 9–10.
35. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).
36. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
37. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

38. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).
39. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).
40. Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1): artiklarna 9–11a.
41. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).
42. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 172, 30.6.2012, s. 10).
43. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
44. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 524/2013 av den 21 maj 2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (förordningen om tvistlösning online vid konsumenttvister) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 1): artikel 14.
45. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).
46. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar (EUT L 96, 29.3.2014, s. 107).
47. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).
48. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349): artiklarna 23–29.
49. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).
50. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).
51. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).
52. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU och om ändring av direktiv 2002/22/EG och förordning (EU) nr 531/2012 (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).
53. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).

54. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).
 55. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19): artiklarna 17–24 och 28–30.
 56. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).
 57. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1): kapitel II.
 58. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176): kapitel II.
 59. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden (EUT L 168, 30.6.2017, s. 1).
 60. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).
 61. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).
 62. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1): artiklarna 3–6.
 63. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/302 av den 28 februari 2018 om åtgärder mot omotiverad geoblockering och andra former av diskriminering på grund av kunders nationalitet, bosättningsort eller etableringsort på den inre marknaden och om ändring av förordningarna (EG) nr 2006/2004 och (EU) 2017/2394 samt direktiv 2009/22/EG (EUT L 60 I, 2.3.2018, s. 1): artiklarna 3–5.
 64. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36): artiklarna 88 och 98–116 samt bilagorna VI och VIII.
 65. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1).
 66. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).
-

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2009/22/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 2.1
–	Artikel 2.2
–	Artikel 3
Artikel 2.1	Artikel 7.1 Artikel 7.4 a
–	Artikel 7.2 och 7.3 Artikel 7.4 b Artikel 7.5, 7.6 och 7.7
Artikel 2.1 a	Artikel 7.4 a Artikel 8.1 Artikel 17
Artikel 2.1 b	Artikel 7.4 a Artikel 8.2 b Artikel 13.1 c Artikel 13.3
–	Artikel 8.2 a
–	Artikel 8.3
Artikel 2.1 c	Artikel 19
Artikel 2.2	Artikel 2.3
Artikel 3	Artikel 3.4 Artikel 4.1 och 4.2 Artikel 4.3 a och b Artikel 4.6 och 4.7
–	Artikel 4.3 c, d, e och f Artikel 4.4 och 4.5
–	Artikel 5.2, 5.3, 5.4 och 5.5
Artikel 4.1	Artikel 6
Artikel 4.2 och 4.3	Artikel 5.1
Artikel 5	Artikel 8.4
–	Artikel 9
–	Artikel 10
–	Artikel 11
–	Artikel 12
–	Artikel 13.1 a och b Artikel 13.2, 13.4 och 13.5
–	Artikel 14
–	Artikel 15
–	Artikel 16
–	Artikel 18

Direktiv 2009/22/EG	Detta direktiv
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 1.2 och 1.3
Artikel 8	Artikel 24
–	Artikel 20
Artikel 9	Artikel 21
–	Artikel 22
Artikel 10	Artikel 25
Artikel 11	Artikel 26

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/1829

av den 24 november 2020

om inlämning, på Europeiska unionens vägnar, av förslag till ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II och IX till Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall för övervägande vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens och om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det mötet när det gäller förslag från andra parter i den konventionen om ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II, VIII och IX till den konventionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (*konventionen*) trädde i kraft 1992 och ingicks av unionen genom rådets beslut 93/98/EEG ⁽¹⁾.
- (2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽²⁾ genomför konventionen och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) råds beslut C(2001)107/FINAL om revidering av beslut C(92)39/FINAL om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning (*OECD-beslutet*) inom unionen. I flera unionsakter hänvisas till de metoder för slutligt omhändertagande som förtecknas i bilaga IV till konventionen, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽³⁾.
- (3) Enligt konventionen ska parternas samarbetskonferens överväga och efter behov anta ändringar av konventionen. Ändringar av konventionen ska antas vid ett möte i parternas samarbetskonferens.
- (4) I enlighet med förfarandet i artikel 18 i konventionen kommer parternas samarbetskonferens vid sitt femtonde möte som planeras äga rum i juli 2021 att överväga förslag som lämnats in av unionen eller andra parter i konventionen om att ändra bilagorna II, IV, VIII och IX till konventionen.
- (5) Ett förslag om att ändra bilaga IV till konventionen bör läggas fram på unionens vägnar i syfte att införa en allmän inledning som gör det möjligt att tydligt särskilja termerna *icke-återvinning* och *återvinning*, klargöra att alla metoder för slutligt omhändertagande som förekommer eller som kan förekomma i praktiken omfattas, oavsett deras

⁽¹⁾ Rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av riskavfall (Baselkonventionen) (EGT L 39, 16.2.1993, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

rättsliga status och oavsett om de anses vara miljövänliga, och att även metoder som förekommer före behandling enligt andra processer omfattas, införa rubriker och inledande texter som förklarar vad som avses med *icke-återvinningsförfaranden* (bilaga IVA) och *återvinningsförfaranden* (bilaga IVB), uppdatera och förtydliga beskrivningarna av metoder i överensstämmelse med vetenskaplig, teknisk och annan utveckling som skett sedan konventionen antogs 1989 och genom att det införs generalklausuler säkerställa att alla metoder som inte särskilt nämns ska omfattas av konventionens krav.

- (6) Beskrivningarna av *metoder för slutligt omhändertagande* i bilaga IV till konventionen är generella och skulle kunna vinna på ytterligare förtydliganden. Unionen bör därför föreslå att förklaringar eller en vägledning utarbetas av parternas samarbetskonferens för att ytterligare förtydliga innehållet i sådana metoder, eller stödja ett sådant förslag från andra parter. Sådana förklaringar eller en sådan vägledning bör innehålla förtydliganden och exempel på de metoder som omfattas och bör inte ingå i konventionens text. Sådana förklaringar eller en sådan vägledning bör företrädesvis antas innan ändringar av bilaga IV till konventionen får verkan.
- (7) Målen för förslagen rörande bilaga IV till konventionen är att säkerställa att de relevanta kontrollmekanismerna enligt konventionen är fullt tillämpliga och skulle därför, om de antas, förbättra kontrollen av avfallstransporter, underlätta förebyggandet av olagliga transporter, förbättra den rättsliga klarheten och få till stånd en gemensam förståelse och tolkning bland parterna i konventionen av metoderna för slutligt omhändertagande samt stödja en miljövänlig hantering av avfall på global nivå och bidra till övergången till en global cirkulär ekonomi.
- (8) Som en följd av förslaget att ändra bilaga IV till konventionen bör förslag läggas fram på unionens vägnar om att posterna om plastavfall i bilagorna II och IX till konventionen bör ändras, eftersom de avser en viss metod för slutligt omhändertagande som förtecknas i bilaga IV till konventionen.
- (9) Unionen bör i princip stödja ändringar som senare föreslås av andra parter i konventionen om förteckningen över metoder för slutligt omhändertagande i bilaga IV till konventionen, posterna för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning som för närvarande förtecknas i bilagorna VIII och IX till konventionen och nya föreslagna poster för sådant avfall i bilaga II (avfallskategorier som fordrar speciell behandling) till konventionen, förutsatt att de kan uppnå samma mål som de som ligger till grund för unionens förslag rörande bilaga IV till konventionen.
- (10) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens i fråga om förslag från andra parter i konventionen om ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II, VIII och IX till konventionen, eftersom den planerade akten (ändringar av bilagorna till konventionen) kommer att vara bindande för unionen och påverka unionsrättens tillämpningsområde och innehåll, särskilt förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2008/98/EG och.
- (11) Det är lämpligt att upprätthålla den nuvarande situationen för transporter av icke-farligt avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning inom unionen och inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och därför inte använda det kontrollsystem som följer av ett eventuellt tillägg av en eller flera poster i bilaga II till konventionen för sådana transporter. I detta syfte bör unionen, i den utsträckning som krävs, använda de förfaranden som fastställs i OECD-beslutet, utan att det påverkar den underrättelse som lämnats in i enlighet med artikel 11 i konventionen, för att säkerställa att inga ytterligare kontroller införs för transport av icke-farligt avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning inom unionen och EES, som en följd av antagandet av ändringar av bilaga II till konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med avseende på förslag till ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II och IX till Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall (*konventionen*) samt förslag till ändring av bilagorna II, VIII och IX till konventionen rörande avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens, ska unionen eftersträva följande mål:

- a) Att säkerställa att de relevanta kontrollmekanismerna enligt konventionen är fullt tillämpliga, i syfte att förbättra kontrollerna av avfallstransporter och underlätta förebyggandet av olagliga avfallstransporter.
- b) Att stödja en miljövänlig hantering av avfall på global nivå och bidra till övergången till en global cirkulär ekonomi.

- c) Att förbättra den rättsliga klarheten och få till stånd en gemensam förståelse och tolkning hos parterna av de metoder för slutligt omhändertagande som omfattas av bilaga IV till konventionen.
2. För att eftersträva de mål som förtecknas i punkt 1, ska unionen lämna in ett förslag om ändring av bilaga IV till konventionen för övervägande vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens i syfte att:
- a) I bilaga IV införa en allmän inledning som tydligt särskiljer termerna *icke-återvinning* och *återvinning* och klargöra att alla metoder för slutligt omhändertagande som förekommer eller som kan förekomma i praktiken ska omfattas, oavsett deras rättsliga status och oavsett om de anses vara miljövänliga eller inte, och att även metoder som förekommer före behandling enligt andra processer omfattas.
- b) I bilaga IV införa rubriker och inledande texter som förklarar vad som avses med *icke-återvinningsförfaranden* (bilaga IV A) och *återvinningsförfaranden* (bilaga IV B).
- c) Uppdatera och förtydliga beskrivningarna av metoder i bilaga IV i överensstämmelse med vetenskaplig, teknisk och annan utveckling som skett sedan konventionen antogs 1989, och genom att generalklausuler införs i bilaga IV säkerställa att alla metoder som inte särskilt nämns ska omfattas av konventionens krav.

Ett detaljerat förslag till ändring av bilaga IV återfinns i del I i bilagan till detta beslut.

3. Unionen ska lämna in förslag om ändring av poster om plastavfall i bilagorna II och IX till konventionen för övervägande vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens. Detaljerade förslag till dessa ändringar återfinns i del II i bilagan till detta beslut.
4. Kommissionen ska på unionens vägnar överlämna de förslag som avses i punkterna 2 och 3 till konventionens sekretariat.
5. Unionen ska föreslå att parternas samarbetskonferens utarbetar förklaringar eller en vägledning som inte ska ingå i konventionens text för att ge förtydliganden eller exempel med avseende på de metoder för slutligt omhändertagande som omfattas av bilaga IV till konventionen, eller stödja ett sådant förslag från andra parter.

Artikel 2

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens vad gäller förslag från andra parter i konventionen till ändring av bilaga IV och vissa poster i bilagorna II, VIII och IX till konventionen ska vara att unionen får stödja ändringar som föreslås av andra parter i konventionen, förutsatt att de bidrar till att uppnå unionens mål, som förtecknas i artikel 1.1, avseende

- a) metoder för slutligt omhändertagande som förtecknas i bilaga IV till konventionen,
- b) förslag till nya poster för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning i bilaga II (avfalls-kategorier som kräver speciell behandling) till konventionen, och
- c) de poster för avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning som för närvarande förtecknas i bilagorna VIII och IX till konventionen.

Artikel 3

Beslut om justering av den ståndpunkt som avses i artiklarna 1 och 2 får, mot bakgrund av utvecklingen under det femtonde mötet i samarbetskonferensen mellan konventionens parter, fattas av unionens företrädare, i samråd med medlemsstaterna, under samordningsmöten på plats och utan något ytterligare beslut av rådet.

Artikel 4

Om nya poster om icke-farligt avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning i bilaga II till konventionen antas vid det femtonde mötet i parternas samarbetskonferens, ska unionen, i den utsträckning som krävs, vidta de åtgärder som fastställs i OECD-beslutet, utan att det påverkar den underrättelse som lämnats in i enlighet med artikel 11 i konventionen, för att säkerställa att de nuvarande kontrollerna av transporter av icke-farligt avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning inom unionen och EES inte påverkas.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 24 november 2020.

På rådets vägnar

M. ROTH

Ordförande

BILAGA

DEL I

Förslag på Europeiska unionens vägnar till ändringar av bilaga IV till Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall**(förslag till ny text för bilaga IV)**BILAGA IV ⁽¹⁾

Metoder för slutligt omhändertagande

Det finns två typer av metoder för slutligt omhändertagande: återvinningsförfaranden och icke-återvinningsförfaranden. Avsnitt A omfattar icke-återvinningsförfaranden och avsnitt B återvinningsförfaranden.

Denna bilaga omfattar även, både i avsnitt A och avsnitt B, metoder för slutligt omhändertagande som används före behandling enligt något av förfarandena i respektive avsnitt ⁽²⁾.

Denna bilaga omfattar alla metoder för slutligt omhändertagande oavsett deras rättsliga status och oavsett om de anses vara miljövänliga eller inte.

A. Icke-återvinningsförfaranden

Ett icke-återvinningsförfarande är en metod som inte utgör ett återvinningsförfarande, även om förfarandet sekundärt leder till regenerering av ämnen eller utvinning av energi.

D20 Deponering i avfallsupplag utformat ovan jord som är isolerat från omgivningen

D21 Invallning (t.ex. placering av vätskor eller slam i dagbrott, bassänger eller gruvdammar)

D22 Deponering på annan mark än sådan som omfattas av D20 och D21 (t.ex. permanent lager ovan jord)

D23 Permanent lagring under jord (t.ex. placering i behållare i en gruva)

D24 Deponering i annan mark än sådan som omfattas av D23 (t.ex. insprutning i brunnar, saltdomer eller naturligt förekommande förvaringsrum)

D25 Behandling i mark in situ (t.ex. biologisk nedbrytning eller biologisk eller kemisk behandling i jord)

D26 Utsläpp till andra vatten än hav och oceaner

D27 Utsläpp till hav eller oceaner, inklusive deponering under havsbotten

D28 Utsläpp till atmosfären (t.ex. avluftning av komprimerade eller kondenserade gaser)

D29 Annan värmebehandling än sådan som omfattas av R24 i avsnitt B (t.ex. förbränning)

D30 Annan icke-återvinning än sådan som omfattas av D20–D29

D31 Biologisk behandling före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt A

D32 Blandning, även sammansmältning, före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt A

D33 Annan manuell behandling (t.ex. separering), fysisk/mekanisk behandling än den som omfattas av D32 (t.ex. separering, sönderdelning, avdunstning, torkning, autoklavering), fysikalisk/kemisk behandling (t.ex. extraktion med lösningsmedel), kemisk behandling (t.ex. neutralisering, kemisk utfällning) eller immobilisering (t.ex. stabilisering, solidifiering) före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt A

D34 Omförpackning före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt A

D35 Annan behandling än sådan som omfattas av D31–D34 före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt A

D36 Tillfällig lagring före behandling enligt något av de förfaranden som anges i avsnitt A

⁽¹⁾ Ändringarna till denna bilaga träder i kraft den [datum [tre] [fyra] år efter antagandet vid parternas samarbetskonferens].

⁽²⁾ Se metoderna D31–D36 i avsnitt A och metoderna R26–R31 i avsnitt B.

B. Återvinningsförfaranden

Ett återvinningsförfarande är en metod vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte.

R20 Förberedelse för återanvändning (t.ex. kontroll, rengöring, reparation, renovering)

R21 Materialåtervinning av organiska ämnen (t.ex. fysisk/mekanisk behandling, kemisk behandling)

R22 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar (t.ex. smältning, hydrometallurgisk, fysisk/mekanisk behandling)

R23 Materialåtervinning av oorganiska material annat än vad som omfattas av R22 (t.ex. fysisk/mekanisk behandling, kemisk behandling)

R24 Värmebehandling med det huvudsakliga resultatet att generera energi (t.ex. förbränning)

R25 Annan återvinning än sådan som omfattas av R20–R24

R26 Biologisk behandling före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

R27 Blandning, även sammansmältning, före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

R28 Annan manuell behandling (t.ex. separering), fysisk/mekanisk behandling annan än den som omfattas av R27 (t.ex. separering, sönderdelning, avdunstning, torkning, autoklivering), fysikalisk/kemisk behandling (t.ex. extraktion med lösningsmedel), eller kemisk behandling (t.ex. neutralisering, fällning) före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

R29 Omförpackning före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

R30 Annan behandling än sådan som omfattas av R26–R29 före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

R31 Tillfällig lagring före behandling enligt något av förfarandena i avsnitt B

DEL II**Förslag på Europeiska unionens vägnar till ändringar av bilagorna II och IX till Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall**

I två fotnoter till post Y48 i bilaga II till konventionen och i två fotnoter till post B3011 i bilaga IX till konventionen, ska texten "Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (R21 i bilaga IV, avsnitt B)" ersättas med "Materialåtervinning av organiska ämnen (t.ex. fysisk/mekanisk behandling, kemisk behandling) (R21 i bilaga IV, avsnitt B)" och texten "metod R3" ska ersättas med "metod R21".

Dessa ändringar ska träda i kraft när ändringarna av bilaga IV till konventionen får verkan.

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/1830**av den 27 november 2020****om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 40:e mötet i ständiga kommittén för konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (Bernkonventionen)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut 82/72/EEG ⁽¹⁾ och trädde i kraft den 1 september 1982.
- (2) Enligt konventionen kan den ständiga kommitté som inrättats genom konventionen (*ständiga kommittén*) anta ändringar av artiklarna 13–24 i konventionen som föreläggs Europarådets ministerkommitté (*ministerkommittén*) för godkännande och därefter föreläggs de avtalsslutande parterna (*parter*) för godkännande.
- (3) Enligt konventionen ansvarar ständiga kommittén för uppföljningen av konventionens tillämpning, och kan i synnerhet lämna förslag på åtgärder som kan öka effektiviteten av konventionen.
- (4) Vid sitt 40:e möte den 30 november–4 december 2020 ska ständiga kommittén anta beslut om ändring av konventionen i syfte att införa finansieringsklausuler samt beslut om upprättande av ett utökad delavtal rörande fonden för genomförande av konventionen.
- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i ständiga kommittén, eftersom dess beslut är akter med rättslig verkan.
- (6) Konventionens sekretariat (*sekretariatet*) har lagt fram ett förslag om att ändra konventionen genom att införa en finansieringsmekanism varigenom ständiga kommittén fastställer en skala av obligatoriska ekonomiska bidrag från parter som komplement till Europarådets ordinarie budgetanslag.
- (7) Enligt konventionen ska ändringar av konventionen först godkännas av ministerkommittén och därefter träda i kraft för alla parter den trettionde dagen efter att alla avtalsslutande parter anmält sitt godkännande.
- (8) Sekretariatet har också lagt fram ett förslag om att stärka det mellanstatliga samarbetet för genomförandet av konventionen genom att upprätta ett utökad delavtal med obligatoriska ekonomiska bidrag för parterna i det utökade delavtalet.
- (9) I enlighet med Europarådets stadga och handledningen för Europarådets ministerkommitté om förfaranden och arbetsmetoder skulle det föreslagna utökade delavtalet, efter beslut av ständiga kommittén, träda i kraft för alla parter i det avtalet när ministerkommittén antagit det med en majoritet av två tredjedelar av de företrädare som avger en röst och en majoritet av de företrädare som har rätt att sitta i ministerkommittén, och när tillräckligt många signatärer anslutit sig.
- (10) När det föreslagna utökade delavtalet väl har antagits kommer parterna i konventionen att besluta om huruvida de ska bli part i den.
- (11) Detta beslut påverkar inte framtida rådsbeslut om huruvida det är lämpligt att unionen blir part i det föreslagna utökade delavtalet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 82/72/EEG av den 3 december 1981 om ingående av Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (EGT L 38, 10.2.1982, s. 1).

- (12) Med tanke på den minskade finansiering som tillhandahålls genom Europarådets ordinarie anslag samt minskningen av parternas frivilliga bidrag finns det ett brådskande behov av att säkerställa en säker och tillförlitlig finansiering för konventionens funktionssätt.
- (13) En ändring av konventionen för att införa en finansieringsmekanism överensstämmer med hur andra multilaterala miljöavtal finansieras, och skulle säkerställa att alla parter bidrar rättvist. Texten till den ändring som föreslagits av sekretariatet är dock oklar vad gäller den finansieringsmekanism som ska inrättas, särskilt när det gäller åtskillnaden mellan kärnbudget och programbudget och när det gäller storleken på de bidrag som ska krävas.
- (14) Unionens stöd till en ändring av konventionen för att införa en finansieringsmekanism skulle vara föremål för förfarandet i artikel 218.2–218.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (15) Den avsevärda tid som krävs för förhandlingar om och ikraftträdande av en konventionsändring innebär att det behövs en mer omedelbar finansiell lösning som gör att konventionen kan fortsätta att fungera effektivt under tiden. Det behovet kan uppfyllas genom det föreslagna utökade delavtalet.
- (16) Rådets ståndpunkt bör därför vara att yrka på en senareläggning av ett beslut om ändring av konventionen och att stödja upprättandet av ett utökat delavtal.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar, i frågor som omfattas av dess befogenhet, vid det 40:e mötet i ständiga kommittén för konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö ska vara att yrka på senareläggning av omröstningen om förslaget om ändring av konventionen för att införa finansieringsklausuler till det 41:a mötet i ständiga kommittén och att stödja upprättandet av ett utökat delavtal för inrättande av en stödfond för genomförandet av konventionen på grundval av det utkast som förelagts ständiga kommittén.

Artikel 2

Mot bakgrund av utvecklingen vid det 40:e mötet i ständiga kommittén får beslut om justering av den ståndpunkt som avses i artikel 1 fattas av unionens företrädare, i samråd med medlemsstaterna, under samordningsmöten på plats och utan något nytt beslut av rådet.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2020/1831

av den 30 november 2020

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det gemensamma råd som inrättats genom det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan, vad gäller anpassningen av vissa referenskvantiteter som anges i bilaga IV till det avtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan ⁽¹⁾ (*avtalet*), undertecknades av unionen och dess medlemsstater den 10 juni 2016.
- (2) I avvaktan på att det träder i kraft har avtalet tillämpats provisoriskt mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Botswana, Konungariket Lesotho, Republiken Namibia, Republiken Sydafrika och före detta Konungariket Swaziland, numera Konungariket Eswatini, å andra sidan, sedan den 10 oktober 2016 och mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Moçambique, å andra sidan, sedan den 4 februari 2018.
- (3) I enlighet med artikel 102.1 i avtalet får det gemensamma rådet för de avtalsslutande SADC-staterna och EU (*gemensamma rådet*) anta beslut i alla frågor som omfattas av avtalet.
- (4) Enligt artikel 35 i avtalet fastställs möjligheten för Södra Afrikas tullunion (*Sacu*) att tillämpa en skyddsåtgärd i form av en importtull om volymen av import till Södra Afrikas tullunion av en jordbruksprodukt som förtecknas i bilaga IV till avtalet med ursprung i unionen under en viss tolv månadersperiod överstiger den referenskvantitet som anges för den produkten i den bilagan.
- (5) I fotnot 1 i bilaga IV till avtalet anges att referenskvantiteterna för de tullpositioner som markeras med en asterisk ska anpassas om avtalet träder i kraft efter 2015.
- (6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma rådet eftersom gemensamma rådets beslut om anpassning av vissa referenskvantiteter som anges i bilaga IV till avtalet kommer att vara bindande för unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i det gemensamma råd för de avtalsslutande SADC-staterna och EU (*gemensamma rådet*) som inrättats genom det ekonomiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan (*avtalet*), vad gäller anpassningen i enlighet med artikel 35 i avtalet av vissa referenskvantiteter av de produkter som förtecknas i bilaga IV till avtalet och som markeras med en asterisk ska baseras på det motsvarande utkastet till beslut av gemensamma rådet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 250, 16.9.2016, s. 3.

⁽²⁾ Se dokument ST 12376/20 på <http://register.consilium.europa.eu>.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2020.

På rådets vägnar

Ordförande

M. ROTH

RÄTTELSE**Rättelse till rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt**

(Europeiska unionens officiella tidning L 58 av den 27 februari 2020)

Sidan 31, artikel 43.1

I stället för: "... och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 41 ..."

ska det stå: "... och för de ersättningsdokument som avses i artiklarna 38, 39 och 40 ...".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)